

Brusel 15. prosince 2021
(OR. en)

15063/21

**Interinstitucionální spis:
2021/0423(COD)**

ENER 559
CLIMA 454
ENV 1009
IND 387
COMPET 913
RECH 564
AGRI 643
RELEX 1103
CODEC 1655
IA 206

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	15. prosince 2021
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2021) 805 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o snižování emisí metanu v odvětví energetiky a o změně nařízení (EU) 2019/942

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2021) 805 final.

Příloha: COM(2021) 805 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 15.12.2021
COM(2021) 805 final

2021/0423 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o snižování emisí metanu v odvětví energetiky a o změně nařízení (EU) 2019/942

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2021) 432 final} - {SWD(2021) 459 final} - {SWD(2021) 460 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Unie díky Zelené dohodě pro Evropu směřuje ke klimatické neutralitě do roku 2050, a to prostřednictvím výrazného snižování emisí uhlíku ve všech hospodářských odvětvích. Dalším cílem Zelené dohody je chránit, zachovávat a posilovat přírodní kapitál Unie a chránit zdraví a blahobyt občanů před environmentálními riziky a dopady. Metan je z pohledu celkového působení na změnu klimatu druhým nejvýznamnějším skleníkovým plynem po oxidu uhličitém a zapříčiňuje přibližně třetinu současného oteplování klimatu. Ačkoli zůstává v atmosféře kratší dobu než oxid uhličitý (po 10–12 letech dojde k oxidaci na oxid uhličitý, který nadále zachycuje teplo), na molekulární úrovni je metan mnohem silnějším faktorem změny klimatu (s potenciálem globálního oteplování 28krát vyšším než má oxid uhličitý za období 100 let a 86krát vyšším za období 20 let). Metan navíc přispívá k tvorbě ozonu, který silně znečišťuje ovzduší a způsobuje vážné zdravotní problémy.

Přibližně 60 % celosvětových emisí metanu je antropogenních, přičemž největšími zdroji jsou podle odhadů výroba a využívání fosilních paliv (tvoří třetinu až čtvrtinu), odpad (přibližně čtvrtina) a zemědělství (přibližně polovina celkových emisí metanu), a to zejména v souvislosti s intenzivní výrobou.

Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC) konstatuje, že má-li svět do roku 2050 zůstat pod cílovou hranicí oteplení o 1,5 °C (nebo dokonce o 2 °C), musí být do roku 2030 dosaženo výrazného snížení emisí metanu¹. Nejnovější zpráva IPCC zdůrazňuje úlohu metanu jako jednoho z hlavních skleníkových plynů zapříčiňujících změnu klimatu. Zpráva uvádí, že hladiny metanu jsou na historicky nejvyšší úrovni a výrazně převyšují hladiny emisí slučitelné s omezením oteplení na 1,5 °C. Ke zpomalení globálního oteplování a zlepšení kvality ovzduší je proto zapotřebí výrazné, rychlé a trvalé snížení emisí metanu. Je důležité poznamenat, že zpráva dospěla k závěru, že nárůst obsahu metanu v atmosféře je výsledkem lidské činnosti a fosilní paliva významně přispívají k růstu emisí metanu přinejmenším od roku 2007, a to vedle zemědělství (zejména chovu hospodářských zvířat) a odpadních vod.

Z posouzení dopadů plánu dosažení cíle v oblasti klimatu do roku 2030 vyplývá, že nákladově nejefektivnějšího snížení emisí metanu lze v EU dosáhnout v odvětví energetiky. Tyto emise představují přeshraniční problém a jeho nekoordinovaná regulace napříč členskými státy a odvětvími vytváří mezery, vede k neefektivitě a může narušit fungování jednotného trhu EU s energií. Vzhledem k tomu, že většina emisí metanu spojených s fosilní energií spotřebovávanou v EU vzniká za jejími hranicemi, může v této oblasti přinést výsledky pouze společná akce členských států.

V září 2021 Unie a Spojené státy oznámily tzv. Globální metanový závazek, což je politický závazek ke snížení celosvětových emisí metanu ve všech odvětvích produkujících metan o 30 % do roku 2030 (oproti úrovním z roku 2020), který nabyl platnosti na konferenci OSN o změně klimatu (COP 26) v listopadu 2021 v Glasgow. Tento závazek se rozhodlo podpořit více než sto zemí, v nichž vzniká téměř polovina celosvětových antropogenních emisí metanu. Globální metanový závazek zahrnuje závazek přejít k používání nejlepších

¹ Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC), 2021: Summary for Policymakers. V: Climate Change 2021: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change, Cambridge University Press. V tisku.

dostupných inventurních metodik pro kvantifikaci emisí metanu se zvláštním zaměřením na zdroje s vysokými emisemi.

Obečným cílem nařízení je v souvislosti s fungováním vnitřního trhu s energií chránit a zlepšovat životní prostředí snižováním emisí metanu z fosilní energie vyráběné nebo spotřebovávané v Unii při současném zabezpečení dodávek v Unii.

Konkrétní cíle jsou následující:

- (i) Zpřesnit informace o hlavních zdrojích emisí metanu spojených s energií vyráběnou a spotřebovávanou v EU. Cílem je zajistit dostupnost údajů na úrovni zařízení a spolehlivou kvantifikaci emisí, a tím zvýšit přesnost měření, a to včetně vykazování údajů z inventur skleníkových plynů podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), jakož i oblast působnosti vhodných opatření ke snížení emisí.
- (ii) Zajistit další účinné snižování emisí metanu v celém energetickém dodavatelském řetězci v EU. Tento specifický cíl řeší selhání trhu vedoucí k nedostatečnému zmírňování emisí metanu ze strany společností.
- (iii) Zlepšit dostupnost informací s cílem poskytnout pobídky ke snižování emisí metanu souvisejících s fosilní energií dováženou do EU. Vzhledem k tomu, že většina emisí metanu souvisejících s fosilní energií spotřebovávanou v EU vzniká mimo EU, usiluje tento specifický cíl o vytvoření pobídek ke snižování emisí metanu v partnerských zemích vytvořením transparentního prostředí na trhu.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

V nařízení (EU) 2021/1119 (dále jen „evropský právní rámec pro klima“) Unie do právních předpisů zakotvila cíl klimatické neutrality v rámci celého hospodářství do roku 2050 a rovněž stanovila pevný unijní závazek snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů (emise po odečtení pohlcení) nejméně o 55 % pod úroveň roku 1990.

Návrh vychází z plánu Unie dosažení cíle v oblasti klimatu do roku 2030 a jeho posouzení dopadů. Plán dosažení cíle v oblasti klimatu na základě modelových scénářů ukázal, že dosažení vyššího cíle v oblasti klimatu spočívajícího v nejméně 55% snížení čistých emisí skleníkových plynů do roku 2030 je proveditelné a umožnilo by plynulé dosažení klimatické neutrality do roku 2050. Zdůrazňuje rovněž, že je třeba posílit snižování emisí metanu.

Zelená dohoda pro Evropu je kombinací komplexního souboru opatření a iniciativ zaměřených na dosažení klimatické neutrality v Unii do roku 2050, které se vzájemně doplňují. Ve sdělení Zelená dohoda pro Evropu² se uvádí, že dekarbonizace odvětví zemního plynu bude usnadněna mimo jiné řešením otázky emisí metanu souvisejících s energetikou. V říjnu 2020 přijala Komise strategii EU ke snížení emisí metanu (dále jen „strategie pro metan“), která stanoví opatření ke snížení emisí metanu v EU včetně odvětví energetiky a též na mezinárodní úrovni.

Nařízení (EU) 2018/1999 (nařízení o správě) vyžaduje, aby členské státy zavedly vnitrostátní inventurní systémy pro odhad antropogenních emisí skleníkových plynů a aby o těchto svých odhadech podávaly zprávy. Toto podávání zpráv se provádí podle pokynů IPCC a často je založeno spíše na standardních emisních faktorech než na přímých měřeních na úrovni zdroje, což vyvolává nejistotu ohledně přesného původu, četnosti a rozsahu emisí.

---

² COM(2019) 640 final.

Emise metanu vznikající na úrovni průzkumu a těžby ropy a fosilního plynu, získávání a zpracování fosilního plynu, přepravy, distribuce, podzemního skladování a terminálů kapalného fosilního plynu (LNG) a aktivních, uzavřených nebo opuštěných uhelných dolů nejsou na úrovni Unie konkrétně regulovány.

Směrnice 2010/75/EU (směrnice o průmyslových emisích, IED), která v současné době prochází revizí, upravuje emise znečišťujících látek z průmyslových zařízení, zejména stanovením mezních hodnot emisí na základě nejlepších dostupných technik jako podmínky pro vydávání povolení. Směrnice o průmyslových emisích se vztahuje na rafinaci minerálních olejů a plynů, nikoli však na fosilní plyn v předvýrobní, střední a navazující fázi (LNG, podzemní skladování plynu, přeprava, distribuce) nebo na těžbu uhlí.

Nařízení (ES) č. 166/2006³ (evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek, E-PRTR) úzce souvisí se směrnicí o průmyslových emisích a vyžaduje, aby u „podpovrchové těžby a souvisejících činností“ byly vykazovány úniky znečišťujících látek včetně metanu, pokud překračují prahovou hodnotu 100 000 kg/rok. Ohledně měření úniků metanu odkazuje dodatek 3 pokynů E-PRTR⁴ na připravovanou normu ISO (prostřednictvím ISP/TC 146/SC 1/WG 22). V současné době rovněž probíhá přezkum E-PRTR. Revize směrnice o průmyslových emisích a registru E-PRTR zohlední potřebu zabránit dvojí regulaci. Tento návrh tedy doplňuje tyto dva akty, neboť se zabývá emisemi metanu v celém dodavatelském řetězci fosilní energie.

Dne 14. července 2021 přijala Evropská komise řadu legislativních návrhů, které stanoví, jak hodlá dosáhnout klimatické neutrality v EU do roku 2050, včetně průběžného cíle snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů alespoň o 55 %. V této souvislosti zahrnují relevantní vazby na měření a zmírňování emisí metanu tyto iniciativy:

Nařízení (EU) 2018/842 (nařízení o sdílení úsilí, ESR) obsahuje závazné roční cíle emisí skleníkových plynů na úrovni jednotlivých zemí pro členské státy na období 2021–2030 pro odvětví včetně dopravy (mimo letectví), stavebnictví, zemědělství, odpadů, průmyslu a pro části odvětví energetiky, na něž se nevztahuje stávající systém EU pro obchodování s emisemi (ETS). Jeho oblast působnosti zahrnuje metan, což je zachováno v návrhu na revizi přijatém dne 14. července 2021. Tato iniciativa doplňuje nařízení o sdílení úsilí, neboť zavádí zvláštní opatření ke snížení emisí metanu vzhledem k tomu, že nařízení ESR taková opatření nepředepisuje a ponechává členským státům určitý prostor se rozhodnout, jak požadovaného snížení emisí skleníkových plynů nejlépe dosáhnout. Tato opatření přispějí k tomu, aby členské státy splnily své cíle, a vzhledem k potenciálu nařízení o sdílení úsilí k obchodování mezi členskými státy mohou rovněž přispět ke zvýšení nákladové efektivity dosahování cílů nařízení ESR.

Návrh na změnu nařízení (EU) 2018/841 (nařízení o LULUCF) v rámci balíčku „Fit for 55“ stanoví celkový cíl EU pro pohlcování uhlíku pomocí přírodních propadů; vnitrostátní cíle budou vyžadovat, aby členské státy věnovaly péči svým propadům uhlíku a rozšiřovaly je. Návrh rovněž stanoví cíl Unie dosáhnout do roku 2035 klimatické neutrality v odvětvích využívání půdy, lesnictví a zemědělství, včetně emisí ze zemědělství jiných než CO₂, tj. metanu.

Směrnice (EU) 2018/2001 (směrnice o obnovitelných zdrojích energie, RED II) je hlavním nástrojem EU zabývajícím se podporou energie z obnovitelných zdrojů a usnadní postupné nahrazování fosilních zdrojů energie obnovitelnými zdroji. Dále obsahuje standardní hodnoty

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Úř. věst. L 33, 4.2.2006).

⁴ Pokyny k provádění evropského PRTR, Evropská komise (2006).

úspor skleníkových plynů včetně odhadů ztrát metanu při výrobě bioplynu a biometanu, které mohou být relevantní pro udržitelnost bioplynu a biometanu. Tyto standardní hodnoty mohou výrobci použít při podávání zpráv o úsporách skleníkových plynů z výroby k prokázání, že splňují požadavky na udržitelnost podle směrnice RED II, a nepřímo slouží jako motivace ke snižování emisí metanu.

Emise metanu vznikající v zařízeních pro vytápění a chlazení prostor jsou upraveny v několika nařízeních o ekodesignu a označování energetickými štítky, která stanoví pravidla pro zlepšení vlivu výrobků na životní prostředí, jako jsou domácí spotřebiče, informační a komunikační technika nebo strojírenství.

V neposlední řadě Evropská komise rovněž navrhuje revizi směrnice 2009/73/ES a nařízení (ES) 715/2009 s cílem usnadnit vznik dekarbonizovaných trhů s vodíkem a plynem, a to zavedením nového uspořádání trhu, usnadněním přístupu obnovitelných a nízkouhlíkových plynů do plynovodů, aby se na jedné straně vytvořily podmínky pro trh s vodíkem a na straně druhé se odstranily překážky dekarbonizace ve stávající plynárenské síti. Předmětný návrh má doplňující funkci, neboť zlepší klimatickou výkonnost fosilního plynu v období, kdy bude postupně nahrazován obnovitelnými a nízkouhlíkovými plyny.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh doplňuje opatření přijatá za účelem snížení emisí metanu v oblasti zemědělství a odpadů.

V odvětví zemědělství se některé problémy řeší strategií „od zemědělce ke spotřebiteli“⁵. Komise zřídila skupinu odborníků, která má analyzovat metriky emisí metanu během životního cyklu. Komise ve spolupráci s odvětvovými odborníky a členskými státy sestavuje inventuru osvědčených postupů a dostupných technologií za účelem průzkumu a podpory všeobecného zavádění inovativních zmírňujících opatření. S cílem podpořit výpočet bilance uhlíku na úrovni zemědělských podniků poskytne Komise do roku 2022 digitální šablonu pro výpočty bilance uhlíku a rovněž pokyny ohledně společných postupů kvantitativního výpočtu emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování. Komise bude od roku 2021 podporovat zavádění zmírňujících technologií prostřednictvím všeobecného zavádění „nízkouhlíkového zemědělství“ v členských státech a jejich strategických plánech v rámci společné zemědělské politiky. Ve strategickém plánu Horizont Evropa 2021–2024 Komise navrhuje cílený výzkum různých faktorů, které účinně snižují emise metanu, přičemž se soustředí na technologie a na řešení vycházející z přírody a také na faktory vedoucí ke změně stravy. Komise rovněž zvažuje zahrnutí části chovu skotu do oblasti působnosti směrnice o průmyslových emisích, což může přispět ke snížení emisí metanu v tomto odvětví.

Na emise metanu v odvětví odpadů se vztahují stávající a nadcházející plánované přezkumy právních předpisů v oblasti životního prostředí. Směrnice (EU) 2018/850 (směrnice o skládkách odpadů) vyžaduje, aby provozovatelé skládek nakládali se skládkovým plynem buď jeho využitím k výrobě energie, nebo jeho spalováním. Při přezkumu směrnice o skládkách odpadů v roce 2024 Komise zváží další opatření s cílem zlepšit nakládání se skládkovým plynem, minimalizovat jeho škodlivé dopady na klima a využít případných energetických zisků. Kromě toho probíhající přezkum směrnice o průmyslových emisích rovněž zvažuje přijetí závěrů o BAT pro skládkování, které by se mimo jiné zabývaly emisemi metanu. Jako součást nejnovějších změn právních předpisů EU o odpadech (2018) byla zavedena povinnost odděleného sběru biologicky rozložitelného odpadu do roku 2024 a vytyčena nová cílová hodnota skládkování ve výši maximálně 10 % do roku 2035. Od těchto

---

⁵ COM/2020/381 final.

změn se očekává další snížení emisí metanu ze skládek. V oblasti zpracovávání a využívání odpadních vod a kalů z čistíren odpadních vod v souladu se stávajícím regulačním rámcem, konkrétně směrnicí o čištění městských odpadních vod⁶ a směrnicí o používání kalů z čistíren odpadních vod⁷, neexistuje žádný konkrétní postup pro řešení emisí skleníkových plynů. Provádění směrnice o čištění městských odpadních vod pomohlo zabránit značným emisím metanu díky odvádění a čištění odpadních vod prostřednictvím účinných centralizovaných zařízení. Směrnice o čištění městských odpadních vod prochází v současné době přezkumem. Směrnice o používání kalů z čistíren odpadních vod upravuje používání kalů z čistíren odpadních vod za účelem ochrany životního prostředí, zejména pak půdy, před škodlivými účinky kontaminovaných kalů používaných v zemědělství.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem této iniciativy je čl. 194 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který Unii zmocňuje k přijetí opatření nezbytných k dosažení jejích cílů v oblasti energetické politiky. Tento návrh se týká pouze odvětví energetiky a přispívá k cílům energetické politiky Unie uvedeným v čl. 194 odst. 1, zejména k fungování trhu s energií, a to harmonizací pravidel pro monitorování, vykazování a snižování emisí metanu, což přispívá k ochraně a zlepšování životního prostředí.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Emise metanu v odvětví energetiky představují přeshraniční problém a v jednotlivých členských státech a regionech Unie se různí. Jsou relevantní v různé míře ve všech členských státech v závislosti na skladbě zdrojů energie a přírodních zásobách daného státu, např. kolik hlubinných uhelných dolů je provozováno nebo uzavřeno, kolik fosilního plynu se produkuje nebo přepravuje. Celounijní rozměr dokazuje rozsah plynárenské infrastruktury, která čítá přibližně 190 000 km přepravních plynovodů ve všech členských státech.

Úroveň vykazování emisí a rozsah zmírňujících opatření se v jednotlivých členských státech a pododvětvích liší. Existuje několik soukromých a dobrovolných iniciativ, které jsou však vzhledem k omezenému rozsahu, zapojení zúčastněných stran a vymahatelnosti nedostatečné. Rozdílné vnitrostátní přístupy mohou vést k nejednotnému regulačnímu zacházení mezi členskými státy, zvýšit administrativní zátěž společností působících ve více než jednom členském státě, potenciálně narušit fungování vnitřního trhu vytvářením překážek pro provozovatele, jakož i komplikovat shromažďování srovnatelných údajů napříč Uníí.

Vzhledem k tomu, že většina emisí metanu souvisejících s fosilní energií spotřebovávanou v Unii vzniká mimo Unii, je u společné akce členských států větší pravděpodobnost, že u příslušné části dodavatelského řetězce přinese výsledky a zachová integritu vnitřního trhu s energií.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti by ke snížení emisí metanu v celé Unii přispěl homogenní politický přístup na úrovni Unie. Dopady opatření zaměřených na měření a zmírňování emisí metanu a související účinky na inovace, nákladovou efektivitu a rovné podmínky při udržování dobře fungujícího vnitřního trhu vyžadují koordinaci, která není omezena hranicemi členských států. Koordinované politiky Unie mají výrazně větší šanci

⁶ Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod.

⁷ Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství.

příspěvek k dalšímu snížení emisí metanu v odvětví energetiky než roztržité vnitrostátní úsilí. Koordinovaná činnost na úrovni Unie dále usnadňuje plné zohlednění různých schopností členských států a soukromých subjektů jednat. Provozovatelům rovněž poskytuje výhody jednotného regulačního režimu, který usnadňuje dodržování předpisů a snižuje administrativní zátěž oproti uplatňování roztržitých pravidel v jednotlivých členských státech.

Politika v oblasti metanu na úrovni Unie představuje významnou přidanou hodnotu pro mezinárodní úsilí v oblasti klimatu. Vypracováním právních předpisů k minimalizaci emisí metanu v odvětví energetiky vysílá Unie silný politický signál vnějším aktérům, čímž zvyšuje povědomí o škodlivých účincích emisí metanu na klima. Tento signál nejen povzbudí partnery Unie, aby se zabývali problémem emisí metanu v odvětví energetiky, ale povede také k vytvoření mezinárodního partnerství, a zajistí tak Unii vedoucí úlohu při řešení těchto emisí.

Závěrem lze říci, že výzvy spojené se snižováním emisí metanu z výše uvedených důvodů vyžadují harmonizovaný a koordinovaný přístup a jednotlivé členské státy je nemohou účinně řešit. Opatření Unie je tedy v souladu s článkem 194 SFEU odůvodněno na základě subsidiarity.

- **Proporcionalita**

Návrh dosahuje pečlivě zvolené rovnováhy mezi regulační autonomií členských států, pokud jde o vnitrostátní nápravná opatření, vytvářením pobídek pro technologické inovace nebo rozhodováním o úrovni vyhrazených zdrojů na jedné straně a potřebou řešit problémy týkající se emisí metanu, jimiž je třeba se zabývat na úrovni Unie, na straně druhé.

Jak je popsáno v kapitole 6 posouzení dopadů, náklady a regulační zátěž spojené s tímto návrhem jsou maximálně omezeny. Opatření zamýšlená tímto návrhem nepřekračují rámec toho, co je nezbytné k vyřešení zjištěných problémů a dosažení stanovených cílů. Předpokládané náklady pro Komisi a členské státy jsou považovány za přijatelné, a to i s ohledem na pozitivní čisté hospodářské dopady spojené s ekologicky a sociálně nákladově efektivní úrovní snížení emisí.

- **Volba nástroje**

Nařízení je vhodným právním nástrojem, neboť stanoví jasná a podrobná pravidla, jež nenechávají prostor pro rozdílné provádění jednotlivými členskými státy. Nařízení zajišťuje, aby byly právní požadavky použitelné současně v celé Unii, a zabránilo se tak neefektivnosti a regulačním nákladům / zatížení spojenému s nejednotným prováděním ustanovení o snižování emisí metanu napříč Unií.

Nařízení je navíc vhodným nástrojem k uložení přímých povinností hospodářským subjektům a vnitrostátním orgánům. To je nutné, pokud má existovat jasná povinnost kvantifikovat a ověřovat údaje, jakož i přijmout opatření ke zmírnění emisí metanu včetně postupného ukončování škodlivých průmyslových praktik, jako je odvětrávání a spalování.

K získávání konzistentních a srovnatelných údajů jsou nezbytné harmonizované požadavky na měření a vykazování. Ty lze nejlépe stanovit prostřednictvím nařízení, jak ukazují související právní akty EU, jako je nařízení (EU) 2015/757⁸, nařízení (ES) č. 166/2006 nebo

---

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 ze dne 29. dubna 2015 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy a o změně směrnice 2009/16/ES (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 55).

prováděcí nařízení (EU) 2018/2066⁹. V tomto ohledu by míra volnosti rozhodování, která se členskými státy ponechává ve směrnici, byla neslučitelná s potřebou srovnatelných, a tedy harmonizovaných údajů.

Kromě toho je nařízení vhodným nástrojem, pokud jde o zmírňující opatření a omezení průmyslových postupů, má-li být zajištěno, aby se ustanovení zaměřovala přímo na společnosti a aby byly v těchto postupech stanoveny minimální rovné podmínky.

V neposlední řadě nařízení umožňuje přistoupit k řešení naléhavého problému emisí metanu v souvislosti s klimatickou krizí a cílem Unie v oblasti klimatické neutrality, jak je vysvětleno v oddíle 1 výše, přímějším a produktivnějším způsobem.

Volba nařízení jako nástroje zajišťuje, že zjištěné problémy a cíle budou řešeny co nejúčinnějším, nejefektivnějším a nejprůměrnějším způsobem. Zajišťuje pečlivě zvolenou rovnováhu mezi regulační autonomií členských států, pokud jde o vnitrostátní nápravná opatření, vytvářením pobídek pro technologické inovace nebo rozhodováním o úrovni vyhrazených zdrojů na jedné straně a potřebou řešit problémy týkající se emisí metanu, jimiž je třeba se zabývat na úrovni Unie, na straně druhé.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace se zúčastněnými stranami

V souladu s pokyny ke zlepšování právní úpravy týkajícími se posouzení dopadů provedla Komise komplexní konzultaci se zúčastněnými stranami, a to na základě konzultační strategie, která zahrnovala celou řadu metod a nástrojů. Cílem konzultační strategie bylo zajistit, aby byly zohledněny všechny příslušné podklady, včetně údajů o nákladech, společenském dopadu a možných přínosech iniciativy. Strategie byla navržena v souladu s intervenční logikou a kombinovala prvky zaměřené do minulosti i do budoucnosti. Bylo použito několik nástrojů konzultace: online veřejná konzultace, cílená konzultace o nákladech na provádění nařízení o monitorování, vykazování a ověřování (MVO) na základě partnerství pro metan v odvětví ropy a zemního plynu¹⁰, podrobné rozhovory a (tři) internetové semináře pro zúčastněné strany.

V rámci veřejné konzultace (VK) bylo získáno 131 odpovědí, z nichž 126 bylo podáno alespoň částečným vyplněním online dotazníku a pět dalších příspěvků bylo v podobě e-mailů.

Zejména Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) a Rada evropských energetických regulačních orgánů (CEER) předložily jako neformální příspěvek k veřejné konzultaci výsledky průzkumu mezi svými členy, přičemž vyjádřily názor, že „vnitrostátní regulační orgány obecně podporují harmonizovaný přístup k monitorování a

⁹ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2066 ze dne 19. prosince 2018 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a o změně nařízení Komise (EU) č. 601/2012 (Úř. věst. L 334, 31.12.2018, s. 1).

¹⁰ Partnerství pro metan v odvětví ropy a zemního plynu (OGMP), které bylo zahájeno v roce 2014, bylo vytvořeno Koalicí pro klima a čisté ovzduší (CCAC) a Programem OSN pro životní prostředí (UNEP) jako dobrovolná iniciativa na pomoc společnostem s měřením emisí metanu a podáváním zpráv o nich. OGMP se zaměřuje na určování osvědčených postupů s cílem zlepšit dostupnost informací o kvantifikaci a řízení emisí metanu z celého světa a podporovat zmírňující opatření ke snižování emisí metanu. K dnešnímu dni se k OGMP připojilo více než 60 společností, které pokrývají 30 % celosvětové produkce ropy a zemního plynu a zařízení na pěti kontinentech.

zjišťování emisí metanu na úrovni EU, založený zejména na povinném monitorování emisí metanu“.

Zúčastněné strany vyjádřily širokou podporu vytvoření spolehlivého standardu pro měření, vykazování a ověřování (MVO) emisí metanu v odvětví energetiky. V rámci VK 78 % odpovědí souhlasilo, aby část návrhu MVO týkající se ropy a zemního plynu vycházela z metodiky Partnerství pro metan v odvětví ropy a zemního plynu, která má rovněž podporu všech oborových sdružení EU v oblasti ropy a zemního plynu. Široká podpora, a to i ze strany uhelného průmyslu, se rovněž týkala zahrnutí ustanovení o monitorování, vykazování a ověřování v odvětví uhlí (96 % odpovědí v rámci VK). Tyto aspekty jsou v návrhu zahrnuty.

Legislativní opatření ke snížení emisí v odvětví ropy, fosilního plynu a uhlí mají širokou podporu. Všechna sdružení ropného a plynárenského průmyslu, která na veřejnou konzultaci reagovala, vyjádřila svůj souhlas s tím, aby byla do práva Unie zavedena povinnost zjišťování a oprav netěsností (LDAR). Tuto povinnost rovněž široce podporují nevládní organizace. Všichni respondenti v rámci veřejné konzultace z řad nevládních organizací a průmyslu se domnívají, že lze postupně ukončit rutinní odvětrávání a spalování spojené s energií vyráběnou a spotřebovávanou v EU. Pokud jde o zahrnutí opatření ke zmírnění dopadů důlního metanu, získala veřejná konzultace vysokou a širokou podporu (80 % odpovědí). Tyto aspekty jsou v návrhu zahrnuty.

Devadesát dva procent odpovědí na dotazník v rámci VK by uvítalo právní předpisy Unie týkající se emisí metanu v odvětví energetiky, které by se vztahovaly na veškerou ropu a zemní plyn vstupující na unijní trh. Konkrétně 96 % respondentů souhlasí s vytvořením nástroje pro transparentnost v oblasti metanu na úrovni EU a na mezinárodní úrovni. Tento prvek je součástí návrhu.

72 % respondentů vyjádřilo názor, že právní předpisy EU týkající se emisí metanu v odvětví energetiky by měly rozšířit povinnosti na společnosti dovážející fosilní energii do Unie. 65 % respondentů považuje za proveditelné uložit stejné povinnosti, pokud jde o MVO, LDAR, odvětrávání a spalování ropy a zemního plynu, všem účastníkům hodnotového řetězce ropy a zemního plynu spotřebovávaných v Unii. Návrh proto obsahuje ustanovení o přezkumu, které výslovně odkazuje na výsadu Komise předložit pozměňující legislativní návrhy s cílem uložit dovozcům přísnější opatření, jakmile budou k dispozici lepší údaje o celosvětových emisích metanu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Návrh a související posouzení dopadů vycházejí z podkladů získaných z příspěvků zúčastněných stran v rámci rozsáhlých konzultací prováděných v tomto ohledu, z konkrétních seminářů, jakož i z odborné literatury, analýzy a modelování. Odborná literatura zahrnuje výsledky řady aktuálních studií o klíčových prvcích regulace emisí metanu v různých zemích a členských státech EU, které omezují tyto emise v odvětví energetiky, jakož i hodnocení a posouzení provedená v rámci jiných příslušných iniciativ Komise.

- **Posouzení dopadů**

V průběhu posuzování dopadů byla zvážena celá řada opatření ve všech oblastech s cílem řešit zjištěné problémy a příčiny problémů, a dosáhnout tak cílů iniciativy. Všechny oblasti politiky zahrnují i možnost zachování stávajícího stavu bez opatření. Pro všechny tři oblasti politiky byly určeny upřednostňované možnosti. Na základě posouzení jejich účinnosti, efektivnosti, soudržnosti a proporcionality bylo konstatováno, že tento balíček

upřednostňovaných možností je nejvhodnějším způsobem, jak přispět ke stanoveným cílům. Balíček upřednostňovaných možností obsahuje tato hlavní ustanovení:

V oblasti politiky 1 se zvažují možnosti zlepšení přesnosti měření a vykazování emisí metanu v energetice tím, že se provozovatelům uloží povinnost u hospodářských činností na území EU provádět měření na úrovni zařízení a vykazovat přímé emise metanu. To zahrnuje povinné monitorování, vykazování a ověřování u ropy a zemního plynu, povinné monitorování, vykazování a ověřování u ropy, zemního plynu a uhlí a povinné monitorování, vykazování a ověřování u ropy, zemního plynu a uhlí zahrnující rovněž nepřímé emise.

Upřednostňovanou možností pro oblast politiky 1 je uložit povinnost podrobně (na úrovni zařízení) měřit a vykazovat emise metanu z ropy, zemního plynu a uhlí v odvětví energetiky EU. Hlavním přínosem je, že se tím zvýší úroveň vykazování těchto emisí a dojde k lepšímu porozumění zdrojům a rozsahu těchto emisí, což povede k účinnějšímu snižování souvisejících emisí.

Oblast politiky 2 zahrnuje možnosti zmírnění emisí metanu v EU prostřednictvím opatření ke zjišťování a opravě netěsností a limitů pro odvětrávání a spalování. Jejich cílem je zajistit další účinné snižování emisí metanu v celém energetickém dodavatelském řetězci. Tyto možnosti zahrnují pokyny Komise nebo povinná opatření ke snížení emisí metanu v odvětví ropy a fosilního plynu, povinná opatření ke zmírnění emisí metanu v odvětví ropy, fosilního plynu a uhlí, i nepřímých emisí a dále legislativní opatření k dosažení určitého snížení emisí metanu prostřednictvím výkonnostního požadavku.

Upřednostňovanou možností pro oblast politiky 2 je uložit povinnosti ke zmírnění emisí metanu z ropy, zemního plynu a uhlí v odvětví energetiky EU ve formě opatření ke zjišťování a opravě netěsností a zakázat odvětrávání a spalování. To povede k výraznějšímu snížení emisí metanu ve srovnání se scénářem bez opatření a k souvisejícím ekologickým a sociálním přínosům ve formě zpomalení změny klimatu a snížení znečištění ovzduší.

Oblast politiky 3 obsahuje možnosti, jejichž cílem je snížit emise metanu související s dováženou fosilní energií. Zahrnuje možnosti měření, vykazování a zmírňování emisí metanu souvisejících se spotřebou fosilních paliv v EU, k nimž však dochází mimo EU, včetně využití diplomatických opatření a nástrojů transparentnosti, povinného měření, vykazování a zmírňování všech emisí metanu z fosilní energie spotřebovávané v EU zahrnující celý hodnotový řetězec, zřízení databáze transparentnosti ohledně emisí metanu a nástroje pro celosvětové monitorování velkých producentů metanu, jakož i zavedení povinnosti dosáhnout určitého snížení emisí metanu, které by se vztahovalo na veškerou fosilní energii spotřebovávanou v EU a pokrývalo hodnotový řetězec.

Upřednostňovanou možností pro oblast politiky 3 je předložit různé nástroje ke zlepšení informací o zdrojích emisí metanu od společností vyvážejících fosilní energii do EU, jakož i pobídky pro země, aby snížily své emise metanu. Podobně jako v oblasti politiky 2 bude mít snížení celosvětových emisí metanu pro EU ekologické a sociální přínosy, zejména pokud jde o zpomalení změny klimatu.

- **Základní práva**

Iniciativa je plně v souladu s článkem 37 Listiny základních práv Evropské unie, který vyžaduje, aby do politik Unie byla začleněna vysoká úroveň ochrany životního prostředí a zlepšování jeho kvality a aby výše uvedené bylo zajištěno v souladu se zásadou udržitelného rozvoje.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh obsahuje řadu požadavků s rozpočtovými důsledky. Zaprvé požadavek, aby Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) každé tři roky stanovila a zveřejnila soubor ukazatelů a odpovídajících referenčních hodnot ke srovnání jednotkových investičních nákladů spojených s měřením, vykazováním a snižováním emisí metanu u srovnatelných projektů. Agentura ACER se dosud náklady provozovatelů sítí v důsledku měření, vykazování a snižování emisí metanu nezabývala, odhaduje se však, že nové úkoly a pracovní vytížení s nimi související pro agenturu ACER by měl dostatečně pokrýt 1 ekvivalent plného pracovního úvazku navíc.

Zadruhé požadavek, aby Unie zřídila a udržovala platformu pro transparentnost ohledně metanu včetně informací o dovozu fosilní energie do Unie, která by se měla čtvrtletně aktualizovat, a aby vytvořila celosvětový nástroj pro monitorování producentů metanu, jehož prostřednictvím by se pravidelně zveřejňovaly výsledky leteckého monitorování velkých emitentů metanu ze zdrojů energie, přičemž k aktualizacím by mělo docházet měsíčně. Odhaduje se, že nové úkoly a s nimi související pracovní vytížení pro Komisi budou vyžadovat dva úředníky na plný úvazek navíc.

Rozpočtové důsledky návrhu a požadované lidské a administrativní zdroje popisuje oddíl 3 legislativního finančního výkazu.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Právní předpisy EU v oblasti klimatu a energetiky poskytují komplexní rámec k dosažení pokroku při plnění cílů EU a ke sledování pokroku, k němuž návrh přispěje. Zastřešující rámec je stanoven evropským právním rámcem pro klima a podrobný integrovaný rámec pro monitorování a podávání zpráv je stanoven nařízením o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu. Údaje shromážděné v souvislosti s uvedeným nařízením mají být veřejně přístupné na elektronické platformě, a to včetně ukazatelů pro sledování pokroku při plnění cílů Unie v oblasti energetiky a klimatu.

Komise každých pět let kontroluje vnitrostátní politiky a opatření členských států k dosažení příslušných cílů podle nařízení o sdílení úsilí. Provádění a účinnost ustanovení obsažených v návrhu bude proto rovněž sledována v rámci cíle stanoveného v nařízení o sdílení úsilí. Zavedené kontrolní mechanismy pro kvalitu vnitrostátních podání rovněž umožní vyhodnotit účinnost ustanovení tohoto návrhu co do zlepšení přesnosti údajů. V této souvislosti nařízení o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu stanoví požadavky na vnitrostátní a unijní inventurní systémy pro emise skleníkových plynů, politiky, opatření a prognózy a vyzývá k jejich neustálému zlepšování. Zavedení takových systémů je vyžadováno na mezinárodní úrovni a jeho cílem je podpořit provádění vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu ve vztahu ke snižování emisí uhlíku.

Emise metanu se dostávají stále více do centra pozornosti veřejnosti, což zahrnuje i úsilí vědců a zúčastněných stran zaměřené na zjišťování a kvantifikaci emisí. Tato veřejná kontrola, podpořená zvyšujícím se prostorovým a časovým rozlišením družicových údajů, je cenným zdrojem ke sledování dopadu návrhu a zjišťování nedostatků v jeho provádění.

Pokud jde o sledování a hodnocení povinností stanovených v tomto návrhu, hlavní odpovědnost za zajištění uplatňování ustanovení budou mít příslušné vnitrostátní orgány. V oblasti ověřování údajů o emisích návrh stanoví úlohu nezávislých akreditovaných

ověřovatelů. Mezinárodní středisko pro sledování emisí metanu¹¹ poskytne další kontrolu předložených údajů o emisích metanu, včetně možnosti jejich porovnání s jinými zdroji, jako je satelitní zobrazování a produkty.

Komise bude sledovat provádění právního aktu prostřednictvím kontrol správného uplatňování opatření povinnými stranami a v případě potřeby přijme donucovací opatření. Návrh obsahuje ustanovení o přezkumu, podle něhož Komise bude předkládat zprávu o hodnocení a přezkumu nařízení.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Navrhované nařízení sestává ze šesti kapitol obsahujících 35 článků.

Kapitola 1 – Obecná ustanovení

Tato kapitola vymezuje oblast působnosti a hlavní pojmy použité v navrhovaném nařízení. Obsahuje rovněž ustanovení uznávající náklady provozovatelů sítí při provádění nařízení.

Kapitola 2 – Příslušné orgány a nezávislé ověřování

Tato kapitola stanoví vedle ustanovení o sankcích v kapitole 6 i ustanovení o dodržování nařízení. Stanoví úkoly příslušných orgánů, zejména pravidla týkající se inspekci a stížností, jakož i úlohu a postupy nezávislých akreditovaných ověřovatelů ve vztahu k ověřování údajů o emisích metanu vykázaných provozovateli.

Kapitola 3 – Emise metanu v odvětví ropy a zemního plynu

Tato kapitola stanoví povinnosti provozovatelů a členských států, pokud jde o měření a vykazování údajů o emisích metanu, jakož i povinnosti týkající se snižování emisí metanu v příslušných lokalitách.

Kapitola 4 – Emise metanu v uhelném průmyslu

Tato kapitola je rozdělena do tří oddílů, aby zahrnovala: sledování a vykazování emisí metanu v aktivních dolech; snižování emisí metanu z aktivních hlubinných dolů a emisí metanu z uzavřených a opuštěných hlubinných dolů.

Jednotlivé oddíly stanoví povinnosti provozovatelů a členských států, pokud jde o měření a vykazování údajů o emisích metanu, jakož i povinnosti týkající se snižování emisí metanu v příslušných lokalitách.

Kapitola 5 – Emise metanu vznikající mimo Unii

Tato kapitola zavádí nástroje transparentnosti pro emise metanu vznikající mimo Unii: informační povinnost dovozců fosilních paliv, pokud jde o emise metanu, seznam transparentnosti společností a zemí Unie a společností vyvážejících fosilní energii do Unie, včetně informací o jejich mezinárodních povinnostech podávat zprávy v souvislosti s emisemi metanu, a nástroj pro celosvětové monitorování, prostřednictvím něhož bude zveřejňována velikost a poloha emitentů metanu na celém světě a výskyt emisí.

S cílem zohlednit dovoz fosilní energie do Unie tato kapitola navíc stanoví požadavky na informace o dovozci, jakož i pravomoc Komise předložit pozměňující legislativní návrhy s cílem uložit dovozcům přísnější opatření, jakmile budou k dispozici lepší údaje o celosvětových emisích metanu, a zajistit soulad s platnými mezinárodními závazky Unie.

Kapitola 6 – Závěrečná ustanovení

---

¹¹ <https://www.unep.org/explore-topics/energy/what-we-do/international-methane-emissions-observatory>.

Tato kapitola stanoví zejména systém sankcí: uznává, že stanovení sankcí spadá do vnitrostátní pravomoci, stanoví však hlavní zásady pro ukládání sankcí, konkrétně kritéria pro stanovení sankcí, druhy porušení předpisů, které mají být postihovány, kritéria pro maximální stropy i možnost ukládat penále.

Obsahuje rovněž ustanovení o zmocnění k přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, jakož i ustanovení o přezkumu.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o snižování emisí metanu v odvětví energetiky a o změně nařízení (EU) 2019/942**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹²,s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹³,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Metan, který je hlavní složkou zemního plynu, je po oxidu uhličitým druhým nejvýznamnějším skleníkovým plynem z pohledu celkového působení na změnu klimatu a zapříčiňuje přibližně třetinu současného oteplování klimatu.
- (2) Na molekulární úrovni metan zůstává v atmosféře kratší dobu (10 až 12 let) než oxid uhličitý (stovky let), jeho skleníkový účinek na klima je významnější a přispívá k tvorbě ozonu, který silně znečišťuje ovzduší a způsobuje vážné zdravotní problémy. Množství metanu v atmosféře za posledních deset let prudce vzrostlo.
- (3) Podle nedávných odhadů Programu OSN pro životní prostředí a Koalice pro klima a čisté ovzduší by snížení emisí metanu o 45 % do roku 2030 na základě dostupných cílených opatření a dodatečných opatření v souladu s prioritními rozvojovými cíli Organizace spojených národů (OSN) mohlo do roku 2045 zabránit nárůstu globálního oteplování o 0,3 °C.
- (4) Podle údajů z inventur skleníkových plynů v Unii se odhaduje, že na odvětví energetiky připadá 19 % emisí metanu v Unii. Do toho nejsou zahrnuty emise metanu spojené se spotřebou energie z fosilních zdrojů v Unii, k nimž dochází mimo území Unie.
- (5) Zelená dohoda pro Evropu je kombinací komplexního souboru opatření a iniciativ zaměřených na dosažení klimatické neutrality v Unii do roku 2050, které se vzájemně doplňují. Ve sdělení Zelená dohoda pro Evropu¹⁴ se uvádí, že dekarbonizace odvětví zemního plynu bude usnadněna mimo jiné řešením otázky emisí metanu souvisejících s energetikou. V říjnu 2020 přijala Komise strategii EU ke snížení emisí metanu (dále jen „strategie pro metan“), která stanoví opatření ke snížení emisí metanu v EU včetně odvětví energetiky a též na mezinárodní úrovni.

¹² Úř. věst. C , , s. .¹³ Úř. věst. C , , s. .¹⁴ COM(2019) 640 final.

V nařízení (EU) 2021/1119¹⁵ (dále jen „evropský právní rámec pro klima“) Unie do právních předpisů zakotvila cíl klimatické neutrality v rámci celého hospodářství do roku 2050 a rovněž stanovila závazný unijní závazek snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů (emise po odečtení pohlcení) nejméně o 55 % pod úroveň roku 1990. K dosažení této úrovně snížení emisí skleníkových plynů by se měly emise metanu z odvětví energetiky do roku 2030 ve srovnání s rokem 2020 snížit přibližně o 58 %.

- (6) Emise metanu jsou zahrnuty do oblasti působnosti cílů Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů do roku 2030 stanovených v evropském právním rámci pro klima a závazných vnitrostátních cílů snižování emisí podle nařízení (EU) 2018/842¹⁶. V současné době však na úrovni Unie neexistuje žádný právní rámec, který by stanovil konkrétní opatření ke snížení antropogenních emisí metanu v odvětví energetiky. Směrnice 2010/75¹⁷ o průmyslových emisích se sice vztahuje na emise metanu z rafinace minerálních olejů a plynů, nepoužije se však na jiné činnosti v odvětví energetiky.
- (7) V této souvislosti by se toto nařízení mělo vztahovat na snižování emisí metanu z těžebního průzkumu a těžby ropy a fosilního plynu, na sběr a zpracování fosilního plynu, přepravu, distribuci, podzemní skladování a terminály kapalného fosilního plynu (LNG), jakož i na aktivní hlubinné a povrchové uhelné doly a uzavřené a opuštěné hlubinné uhelné doly.
- (8) Pravidla pro přesné měření, vykazování a ověřování emisí metanu v ropném, plynárenském a uhelném průmyslu, jakož i pro snižování těchto emisí, mimo jiné prostřednictvím kontrol ke zjišťování a opravě netěsností a omezení odvětrávání a spalování, by měla být upravena vhodným právním rámcem Unie. Tento rámec by měl obsahovat pravidla pro zvýšení transparentnosti, pokud jde o dovoz energie z fosilních zdrojů do Unie, čímž by se zlepšily pobídky k širšímu využívání řešení pro zmírňování metanu na celém světě.
- (9) Dodržování povinností podle tohoto nařízení bude pravděpodobně vyžadovat investice ze strany regulovaných operátorů a náklady spojené s těmito investicemi by měly být zohledněny při stanovování sazeb s výhradou zásad efektivnosti.
- (10) Každý členský stát by měl určit alespoň jeden příslušný orgán, který bude dohlížet na to, aby provozovatelé účinně dodržovali povinnosti stanovené v tomto nařízení, a měl by o určení příslušného orgánu a jakýchkoli jeho změnách informovat Komisi. Určené příslušné orgány by měly přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení. Vzhledem k přeshraniční povaze činností v odvětví energetiky a emisí metanu by příslušné orgány měly spolupracovat mezi sebou a zároveň s Komisí. V této souvislosti by Komise a příslušné orgány členských států měly vytvořit síť veřejných orgánů uplatňujících toto nařízení s cílem podpořit úzkou spolupráci, přijmout nezbytná opatření pro výměnu informací a osvědčených postupů a umožnit konzultace.
- (11) V zájmu zajištění bezproblémového a účinného provádění povinností stanovených v tomto nařízení poskytuje Komise členským státům podporu prostřednictvím Nástroje pro technickou

---

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021).

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018).

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010).

podporu¹⁸, přičemž nabízí individuálně uzpůsobené technické odborné znalosti pro nastavování a provádění reforem včetně těch, které podporují snižování emisí metanu v odvětví energetiky. Technická podpora například zahrnuje posílení správní kapacity, harmonizaci legislativních rámců a sdílení příslušných osvědčených postupů.

- (12) Aby bylo zajištěno plnění jejich úkolů, měli by provozovatelé poskytovat příslušným orgánům veškerou nezbytnou součinnost. Kromě toho by provozovatelé měli přijmout veškerá nezbytná opatření určená příslušnými orgány ve lhůtě stanovené těmito orgány nebo v jakékoli jiné lhůtě dohodnuté s příslušnými orgány.
- (13) Hlavním mechanismem, který mají příslušné orgány k dispozici, by měly být inspekce, a to včetně kontroly dokumentace a záznamů, měření emisí a kontrol na místě. Inspekce by měly probíhat pravidelně na základě posouzení rizik pro životní prostředí provedeného příslušnými orgány. Kromě toho by měly být prováděny inspekce s cílem prošetřit odůvodněné stížnosti a případy nedodržování předpisů a zajistit, aby opravy nebo výměny součástí byly prováděny v souladu s nařízením. Pokud příslušné orgány zjistí závažné porušení požadavků nařízení, měly by provozovatele informovat o nápravných opatřeních, která má přijmout. Příslušné orgány by také měly uchovávat záznamy o provedených kontrolách a příslušné informace by měly být zpřístupněny v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES¹⁹.
- (14) S ohledem na blízkost některých zdrojů emisí metanu k městským nebo obytným oblastem by fyzické nebo právnické osoby poškozené porušením tohoto nařízení měly mít možnost podat příslušným orgánům řádně odůvodněné stížnosti. Stěžovatelé by měli být průběžně informováni o příslušném řízení a přijatých rozhodnutích a měli by obdržet konečné rozhodnutí v přiměřené lhůtě od podání stížnosti.
- (15) Spolehlivý rámec pro ověřování může zlepšit důvěryhodnost vykazovaných údajů. Míra podrobnosti a technická složitost měření emisí metanu navíc vyžaduje řádné ověřování údajů o emisích metanu vykázaných provozovateli a provozovateli dolů. I když je možné ověření samotným provozovatelem, ověřování třetí stranou zajišťuje větší nezávislost a transparentnost. Kromě toho umožňuje vytvořit harmonizovaný soubor kompetencí a úrovně odborných znalostí, které nemusí být dostupné všem veřejným subjektům. Ověřovatelé by měli být akreditováni akreditačními orgány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008²⁰. Nezávislí akreditovaní ověřovatelé by proto měli zajistit, aby výkazy emisí vypracované provozovateli a provozovateli dolů byly správné a v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení. Měli by přezkoumat údaje ve výkazech emisí, aby posoudili jejich spolehlivost, důvěryhodnost a přesnost na základě bezplatných a veřejně dostupných evropských nebo mezinárodních norem vypracovaných nezávislými subjekty a uplatňovaných Komisí. Komise by proto měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci za účelem začlenění a stanovení použitelnosti příslušných evropských nebo mezinárodních norem. Ověřovatelé nemají vazbu na příslušné orgány a měli by být nezávislí na provozovateli a provozovateli dolů, kteří by jim měli poskytovat veškerou součinnost nezbytnou k umožnění nebo usnadnění provádění ověřovacích činností, zejména pokud jde o přístup do prostor a předkládání dokumentace nebo záznamů.

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240 ze dne 10. února 2021, kterým se zřizuje nástroj pro technickou podporu (Úř. věst. L 57, 18.2.2021).

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003).

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008).

- (16) Informace ve výkazech emisí předkládaných příslušným orgánům by měly být poskytnuty Komisi s ohledem na ověřovací úlohu, která má být svěřena Mezinárodnímu středisku pro sledování emisí metanu (IMEO), zejména pokud jde o metodiky pro agregaci a analýzu údajů a ověřování metodik a statistických postupů, které společnosti používají k vyčíslení svých vykázaných údajů o emisích. Referenční kritéria v tomto ohledu mohou zahrnovat normy a pokyny OGMP. Informace získané střediskem IMEO by měly být zpřístupněny veřejnosti a Komise by měla tyto informace použít k řešení veškerých zjištěných nedostatků, pokud jde o měření, vykazování a ověřování údajů o emisích metanu.
- (17) Středisko IMEO bylo Unií zřízeno v říjnu 2020 v rámci partnerství s Programem OSN pro životní prostředí, Koalicí pro klima a čisté ovzduší a Mezinárodní energetickou agenturou a jeho činnost byla zahájena na summitu skupiny G20 v říjnu 2021. Středisko IMEO bylo pověřeno shromažďováním, porovnáváním, ověřováním a zveřejňováním údajů o antropogenních emisích metanu na globální úrovni. Středisko IMEO je součástí Programu OSN pro životní prostředí, který s Evropskou unií uzavřel memorandum o porozumění. Má zásadní význam pro ověřování údajů o emisích metanu v odvětví energetiky a je třeba navázat vhodné vztahy s cílem zahájit ověřování v praxi. Vzhledem k tomu, že středisko IMEO není subjektem Unie a nepodléhá právu Unie, je nezbytné stanovit, aby přijalo vhodná opatření k zajištění ochrany zájmů Unie a jejích členských států.
- (18) Jako smluvní strana Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a Pařížské dohody je Unie povinna každoročně předkládat zprávu o inventuře antropogenních emisí skleníkových plynů, která tvoří souhrn národních inventur skleníkových plynů členských států a připravuje se za použití metodik osvědčených postupů přijatých Mezivládním panelem pro změnu klimatu (IPCC).
- (19) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999²¹ vyžaduje, aby členské státy podávaly Komisi zprávy obsahující údaje z inventury skleníkových plynů a vlastní vnitrostátní odhady. Podle čl. 17 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1999 mají být zprávy podávány podle pokynů UNFCCC pro vykazování a často jsou založeny spíše na standardních emisních faktorech než na přímých měřeních na úrovni zdroje, z čehož lze usuzovat na nejasnosti ohledně původu, četnosti a rozsahu emisí.
- (20) Údaje o jednotlivých zemích vykazované podle ustanovení UNFCCC o vykazování se předkládají sekretariátu UNFCCC podle různých úrovní vykazování v souladu s pokyny IPCC. IPCC v této souvislosti obecně navrhuje metody vyšší úrovně pro ty zdroje emisí, které mají významný vliv na celkovou inventuru skleníkových plynů v dané zemi co do absolutní úrovně, trendu nebo nejistoty.
- (21) Úroveň představuje stupeň metodické složitosti. K dispozici jsou tři úrovně. Metody úrovně 1 obvykle používají standardní emisní faktory IPCC a vyžadují nejzákladnější a nejméně podrobné údaje o činnosti. Vyšší úrovně obvykle používají propracovanější metody a emisní faktory specifické pro daný zdroj, konkrétní technologie, konkrétní regiony nebo jednotlivé země, které jsou často založeny na měřeních a obvykle vyžadují podrobnější údaje o činnosti. Úroveň 2 konkrétně vyžaduje, aby se místo standardního nastavení používaly emisní faktory specifické pro jednotlivé země, a úroveň 3 vyžaduje údaje o jednotlivých zařízeních nebo

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

měření z nich a zahrnuje na úrovni jednotlivých zařízení přísné posouzení zdola nahoru podle typu zdroje. Zvýšením úrovně ze stupně 1 na stupeň 3 se zvyšuje jistota měření emisí souvisejících s metanem²².

- (22) Členské státy mají různé postupy, pokud jde o úroveň, na níž podávají UNFCCC zprávy o svých emisích metanu souvisejících s energetikou. Vykazování na úrovni 2 u velkých zdrojů emisí je v souladu s pokyny IPCC pro vykazování, neboť úroveň 2 je považována za metodu s vyšší úrovní. V důsledku toho se metodiky odhadování a vykazování emisí metanu souvisejících s energetikou v jednotlivých členských státech liší a v několika členských státech je stále velmi časté vykazování na nejnižším stupni, úrovni 1, pokud jde o emise metanu z uhlí, plynu a ropy.
- (23) V současné době zůstávají v mnoha zemích hlavním postupem pro kvantifikaci a zmírňování emisí metanu dobrovolné iniciativy v režii daného odvětví. Klíčovou iniciativou v odvětví energetiky je Partnerství pro metan v odvětví ropy a zemního plynu (OGMP), což je dobrovolná iniciativa pro měření a vykazování emisí metanu vytvořená v roce 2014 Programem OSN pro životní prostředí (UNEP) a Koalicí pro klima a čisté ovzduší (CCAC), v jejímž představenstvu je Komise zastoupena. OGMP se zaměřuje na určování osvědčených postupů s cílem zlepšit dostupnost informací o kvantifikaci a řízení emisí metanu z celého světa a podporovat zmírňující opatření ke snižování emisí metanu. K dnešnímu dni se k OGMP připojilo více než 60 společností, které pokrývají 30 % celosvětové produkce ropy a zemního plynu a zařízení na pěti kontinentech. Práce OGMP na vypracování norem a metodik zahrnuje součinnost vlád, občanské společnosti a podniků. Rámec OGMP 2.0 představuje nejnovější iteraci dynamické normy pro emise metanu a může poskytnout vhodný základ normy pro emise metanu vycházející ze spolehlivých vědeckých norem.
- (24) V této souvislosti je nezbytné zlepšit měření a kvalitu vykazovaných údajů o emisích metanu, včetně údajů o hlavních zdrojích emisí metanu spojených s energií vyráběnou a spotřebovávanou v Unii. Kromě toho by měla být zajištěna dostupnost údajů na úrovni zdroje a robustní kvantifikace emisí, čímž se zvýší spolehlivost vykazování, jakož i oblast působnosti vhodných opatření ke zmírnění emisí.
- (25) Má-li být měření a vykazování účinné, měly by mít ropné a plynárenské společnosti povinnost měřit a vykazovat emise metanu podle zdroje a zpřístupňovat souhrnné údaje členským státům, aby mohly zlepšit přesnost svých výkazů v rámci inventur. Kromě toho je nezbytné účinné ověřování údajů vykazovaných společnostmi, přičemž by v zájmu minimalizace administrativní zátěže pro provozovatele mělo být vykazování organizováno jednou ročně.
- (26) Toto nařízení vychází z rámce OGMP 2.0, pokud splňuje kritéria uvedená ve 24. a 25. bodě odůvodnění, s cílem přispět ke shromažďování spolehlivých a robustních údajů, které by tvořily dostatečný základ pro monitorování emisí metanu, a v případě potřeby k přijetí dalších opatření k dalšímu omezení jeho emisí.
- (27) Rámec OGMP 2.0 definuje pět úrovní vykazování. Vykazování na úrovni zdroje začíná na úrovni 3, která je považována za srovnatelnou s úrovní 3 UNFCCC. Umožňuje použití obecných emisních faktorů. Vykazování OGMP 2.0 úrovně 4 vyžaduje přímé měření emisí metanu u zdroje. Umožňuje použití specifických emisních faktorů. Vykazování OGMP 2.0 úrovně 5 nadto vyžaduje doplňková měření na úrovni lokality. Kromě toho rámec OGMP 2.0 vyžaduje, aby společnosti podávaly výkazy o přímém měření emisí metanu do tří let od vstupu do OGMP 2.0 pro provozovaná zařízení a do pěti let pro neprovozovaná zařízení. Na základě

²²

IPCC (2019) Doplněk z roku 2019 k pokynům IPCC pro vnitrostátní inventury skleníkových plynů z roku 2006.

přístupu k vykazování na úrovni zdroje použitého v OGMP 2.0 a s ohledem na skutečnost, že velký počet společností v Unii se již v roce 2021 k OGMP 2.0 přihlásil, by provozovatelé v Unii měli mít povinnost provádět přímá měření svých emisí na úrovni zdroje do 24 měsíců u provozovaných zařízení a do 36 měsíců u neprovozovaných zařízení. Kromě kvantifikace na úrovni zdroje umožňuje kvantifikace na úrovni lokality posouzení, ověření a sesouhlasení odhadů na úrovni zdroje agregovaných podle jednotlivých lokalit, čímž se zvyšuje důvěryhodnost vykazovaných emisí. Toto nařízení stejně jako OGMP 2.0 vyžaduje, aby měření na úrovni lokality odpovídala měřením na úrovni zdroje.

- (28) Podle údajů z inventury skleníkových plynů v Unii je více než polovina všech přímých emisí metanu v odvětví energetiky způsobena neúmyslným uvolňováním emisí do atmosféry. V případě ropy a zemního plynu se jedná o největší podíl emisí metanu.
- (29) Neúmyslné úniky metanu do atmosféry mohou nastat během hloubení vrtu, těžby, jakož i během zpracování, skladování, přenosu a distribuce plynu konečným spotřebitelům. Mohou se rovněž vyskytnout v neaktivních ropných nebo plynových vrtech. Některé emise jsou způsobeny nedokonalostí nebo běžným opotřebením technických součástí, jako jsou spoje, příruby a ventily, nebo poškozením součástí, například v případě nehod. Koroze nebo poškození mohou rovněž způsobit netěsnosti stěn tlakového zařízení.
- (30) Zatímco odvětrávání metanu je obvykle záměrné a je výsledkem procesů nebo činností a zařízení určených k tomuto účelu, může být rovněž neúmyslné, jako je tomu v případě poruchy.
- (31) Za účelem snížení těchto emisí by provozovatelé měli přijmout veškerá jim dostupná opatření s cílem minimalizovat emise metanu při provozu zařízení.
- (32) Konkrétně se emise metanu z netěsností nejčastěji snižují pomocí kontrol ke zjišťování a opravě netěsností („LDAR“), které se provádějí s cílem netěsnosti zjistit a následně je odstranit. Provozovatelé by proto měli provádět alespoň pravidelné kontroly LDAR, které by měly zahrnovat i průzkum součástí odvětrávajících metan za účelem odhalení případného neúmyslného odvětrávání metanu.
- (33) K tomu by měl být zaveden harmonizovaný přístup k zajištění rovných podmínek pro všechny hospodářské subjekty v Unii. Tento přístup by měl zahrnovat minimální požadavky na kontroly LDAR a zároveň ponechat členským státům a provozovatelům odpovídající míru flexibility. To je nezbytné k umožnění inovací a vývoje nových technologií a metod LDAR, čímž se zabrání závislosti na určité technologii na úkor ochrany životního prostředí. Nadále se objevují nové technologie a metody detekce a členské státy by měly podporovat inovace v tomto odvětví, aby bylo možné používat co nejpřesnější a nákladově nejefektivnější metody.
- (34) Povinnosti týkající se kontrol LDAR by měly odrážet řadu osvědčených postupů. Kontroly LDAR by měly být primárně zaměřeny na zjišťování a opravu netěsností spíše než na jejich kvantifikaci a oblasti s vyšším rizikem netěsností by měly být kontrolovány častěji; četnost těchto kontrol by se měla řídit nejen potřebou opravit součásti, z nichž metan uniká v objemech nad prahovou hodnotu emisí metanu, ale také provozními aspekty s přihlédnutím k bezpečnostním rizikům. Pokud je tedy zjištěno vyšší bezpečnostní riziko nebo vyšší riziko ztrát metanu, měly by mít příslušné orgány možnost doporučit u příslušných součástí vyšší četnost kontrol; všechny netěsnosti bez ohledu na velikost by měly být zaznamenávány a sledovány, neboť malé úniky se mohou rozšířit; po odstranění netěsností by mělo následovat potvrzení, že bylo účinné; aby bylo možno v budoucnu používat pokročilejší technologie zjišťování emisí metanu, měla by být specifikována velikost ztráty metanu, při jejímž dosažení či překročení je odstranění netěsnosti odůvodněné, přičemž provozovatelům by měla být umožněna volba detekčního zařízení. V souvislosti s tímto nařízením lze případně použít průběžné monitorování.

- (35) Odvětrávání spočívá v uvolňování nespáleného metanu z procesů nebo činností nebo ze zařízení určených k tomuto účelu do atmosféry buď záměrně, nebo neúmyslně v případě poruchy. Vzhledem k tomu, že odvětrávání vede k výrazným emisím skleníkových plynů, mělo by být zakázáno s výjimkou případů mimořádných událostí, poruchy nebo některých specifických okolností, kdy je do určité míry nevyhnutelné.
- (36) Spalováním se rozumí řízené spalování metanu v zařízení k tomu určeném za účelem jeho odstranění. Provádí-li se při běžné těžbě ropy nebo fosilního plynu nebo v důsledku nedostatečného vybavení nebo nevhodných geologických podmínek ke zpětné injektáži metanu, jeho využití na místě nebo distribuci na trh, považuje se za rutinní spalování. Rutinní spalování by mělo být zakázáno. Spalování by mělo být přípustné pouze tehdy, je-li jedinou alternativou k odvětrávání a není-li odvětrávání zakázáno. Odvětrávání je pro životní prostředí škodlivější než spalování, neboť uvolňovaný plyn má obvykle vysoký obsah metanu, zatímco při spalování dochází k oxidaci metanu na oxid uhličitý.
- (37) Použití spalování jako alternativy k odvětrávání vyžaduje, aby spalovací zařízení byla při spalování metanu účinná. Z tohoto důvodu by měl být požadavek na účinnost spalování zahrnut i v případech, kdy je spalování přípustné. Mělo by být rovněž vyžadováno používání pilotních hořáků, které zajišťují spolehlivější vznícení, neboť nejsou ovlivněny větrem.
- (38) Zpětná injektáž, využití na místě nebo distribuce metanu na trh by měla být vždy vhodnější než spalování metanu, a tedy i jeho odvětrávání. Provozovatelé, kteří využívají odvětrávání, by měli příslušným orgánům prokázat, že nebyla možná zpětná injektáž, využití na místě, distribuce metanu na trh ani spalování, a provozovatelé, kteří využívají spalování, by měli příslušným orgánům prokázat, že nebyla možná zpětná injektáž, využití na místě ani distribuce metanu na trh.
- (39) Provozovatelé by měli neprodleně oznámit významné případy odvětrávání a spalování příslušným orgánům a předkládat komplexnější výkazy o všech případech odvětrávání a spalování. Měly by rovněž zajistit, aby používané vybavení a přístroje byly v souladu s normami stanovenými unijními právními předpisy.
- (40) Emise metanu z neaktivních ropných a plynových vrtů představují riziko pro veřejné zdraví, bezpečnost a životní prostředí. Proto by měly i nadále platit povinnosti týkající se monitorování a vykazování a tyto vrty a vrtné lokality by měly být regenerovány a sanovány. V takových případech by měly mít rozhodující úlohu členské státy, zejména pokud jde o vypracování plánů inventur a zmírňování emisí.
- (41) Údaje o inventurách skleníkových plynů v EU ukazují, že emise z uhlí jsou největším zdrojem emisí metanu v energetickém odvětví EU. V roce 2019 představovaly přímé emise z uhelného průmyslu 31 % emisí metanu, což se téměř rovnalo procentnímu podílu přímých emisí metanu z fosilních plynů a ropy dohromady, jenž činil 33 %.
- (42) V současné době neexistují žádná specifická nařízení omezující emise metanu z uhelného průmyslu platná pro celou EU, a to navzdory dostupnosti široké škály technologií na snížení emisí. Na úrovni Unie ani na mezinárodní úrovni neexistuje zvláštní norma upravující monitorování, vykazování a ověřování emisí z uhelného průmyslu. V Unii je vykazování emisí metanu z uhelného průmyslu součástí výkazů emisí skleníkových plynů předkládaných členskými státy a údaje z hlubinných dolů jsou rovněž zahrnuty do evropského registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeného nařízením (ES) č. 166/2006²³.

²³

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 166/2006 ze dne 18. července 2006,

- (43) Emise metanu souvisejí především s hlubinnou těžbou, a to jak v aktivních, tak v opuštěných dolech²⁴. V aktivních hlubinných dolech se koncentrace metanu ve vzduchu kontroluje nepřetržitě, neboť představuje riziko pro zdraví a bezpečnost. V případě hlubinných uhelných dolů dochází k převážné většině emisí metanu přes ventilační a degazační či odplyňovací systémy, které představují dva hlavní způsoby snižování koncentrací metanu v důlních větrných cestách.
- (44) Důl uvolňuje metan i poté, co je těžba zastavena a důl uzavřen nebo opuštěn, a tento metan se označuje jako metan z opuštěných dolů (AMM). K takovým emisím obvykle dochází v přesně definovaných bodových zdrojích, jako jsou větrací šachty nebo přetlakové klapky. S vyššími ambicemi v oblasti klimatu a přesunem výroby energie na zdroje energie s nižšími emisemi uhlíku se emise AMM v Unii pravděpodobně zvýší. Odhaduje se, že z nezaplavených dolů se metan vypouští i deset let po ukončení těžby, a to na úrovních dosahujících přibližně 40 % emisí zaznamenávaných v době uzavření dolu²⁵. Přístup k AMM navíc zůstává nejednotný kvůli rozdílným vlastnickým a užívacím právům v různých částech EU. Členské státy by proto měly vypracovat soupis uzavřených a opuštěných uhelných zařízení a měla by existovat povinnost instalovat zařízení na měření emisí metanu, kterou by nesly členské státy, nebo určená odpovědná strana.
- (45) Aktivní povrchové uhelné doly v Unii produkují hnědé uhlí a uvolňují méně metanu než hlubinné uhelné doly. Podle inventury skleníkových plynů Unie uniklo v roce 2019 z aktivních povrchových dolů celkem 166 kilotun těchto plynů, přičemž emise z hlubinných uhelných dolů představovaly 828 kilotun²⁶. Měření emisí metanu z povrchových uhelných dolů je obtížné vzhledem k jejich rozptýlenosti v široké oblasti. Emise z povrchových dolů se proto měří zřídka, i přesto že jsou k dispozici technologie, které jej umožňují²⁷. Emise metanu z povrchových dolů lze odvodit z emisních faktorů uhlí²⁸ specifických pro pánev a s větší přesností z emisních faktorů specifických pro důl nebo ložisko, neboť uhelné pánve mají ložiska s různou plynodajností²⁹. Emisní faktory lze odvodit z měření plynodajnosti slojí zjištěných ze vzorků z průzkumných vrtů³⁰. Provozovatelé dolů by proto měli provádět měření emisí metanu v povrchových uhelných dolech s použitím těchto emisních faktorů.
- (46) Provozovatelé dolů by proto měli nepřetržitě měřit a kvantifikovat emise metanu z větracích šachet hlubinných uhelných dolů, nepřetržitě měřit metan odvětrávaný a spalovaný v degazačních stanicích a u povrchových uhelných dolů používat specifické emisní faktory. Tyto údaje by pak měli vykazovat příslušným orgánům.
- (47) V současné době lze nejlépe dosáhnout snížení emisí metanu v aktivních a uzavřených nebo opuštěných hlubinných uhelných dolech. Účinné snižování emisí metanu v aktivních a

---

kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Úř. věst. L 33, 4.2.2006).

²⁴ (2020) N. Kholod a kol. Global methane emissions from coal mining to continue growing even with declining coal production, *Journal of Cleaner Production*, sv. 256, 120489.

²⁵ (2020) N. Kholod a kol. Global methane emissions from coal mining to continue growing even with declining coal production, *Journal of Cleaner Production*, sv. 256, 120489.

²⁶ Emise metanu pro odvětví energetiky v kilotunách, uvedených podle zdroje emisí, jak byly nahlášeny UNFCC agenturou EEA jménem EU v dubnu 2021.

²⁷ Best Practice Guidance for Effective Management of Coal Mine Methane at National Level: Monitoring, Reporting, Verification and Mitigation, ECE Energy Series č. 71, EHK OSN 2021 (připravuje se).

²⁸ Pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů vydané roku 2006.

²⁹ Bilans Zasobow Zloz Kopalni, stan na 31.12.2020, State Geological [Surowce mineralne \(pgi.gov.pl\)](https://pgi.gov.pl).

³⁰ Best Practice Guidance for Effective Management of Coal Mine Methane at National Level: Monitoring, Reporting, Verification and Mitigation, ECE Energy Series č. 71, EHK OSN 2021 (připravuje se).

uzavřených nebo opuštěných povrchových dolů je v současné době omezeno stavem techniky. V zájmu podpory výzkumu a vývoje technologií ke zmírňování těchto emisí v budoucnu by se však tyto emise měly účinně a podrobně monitorovat, vykazovat a ověřovat.

- (48) Hlubinné doly se využívají k těžbě energetického nebo koksovatelného uhlí. Energetické uhlí se používá především jako zdroj energie, zatímco koksovatelné uhlí se používá jako palivo a jako redukční činidlo při výrobě oceli. Povinnost měření, vykazování a ověřování emisí metanu by se měla vztahovat jak na doly produkující koksovatelné uhlí, tak i na doly produkující energetické uhlí.
- (49) V případě aktivních hlubinných uhelných dolů by se měly emise metanu snižovat postupným ukončením odvětrávání a spalování. V případě uzavřených nebo opuštěných hlubinných uhelných dolů sice lze emisím metanu zabránit zaplavením dolu, k tomu však zpravidla nedochází systematicky a příslušný postup s sebou také nese ekologická rizika. Odvětrávání a spalování by mělo být postupně ukončeno i u tohoto typu dolů. Vzhledem k tomu, že ke zmírňování emisí metanu z opuštěných hlubinných uhelných dolů nelze kvůli geologickým omezením a ekologickým aspektům přistupovat paušálně³¹, měly by členské státy vypracovat vlastní plán zmírňování emisí s přihlédnutím k daným omezením a k technické proveditelnosti zmírňování AMM.
- (50) V návaznosti na návrh Komise přijala Rada dne 28. června 2021 nový právní základ Výzkumného fondu pro uhlí a ocel³², který předpokládá podporu výzkumu a inovací pro nové využití uzavřených nebo uzavíraných uhelných dolů a související infrastruktury v souladu s celkovým cílem odklonu od uhlí a mechanismu pro spravedlivou transformaci. V této souvislosti bude jedním z hlavních cílů nového programu Výzkumného fondu pro uhlí a ocel pro nadcházející roky minimalizovat dopad uhelných dolů v procesu transformace na životní prostředí, zejména pokud jde o emise metanu.
- (51) Unie je závislá na dovozu 70 % své spotřeby černého uhlí, 97 % své spotřeby ropy a 90 % své spotřeby fosilního plynu. Nejsou k dispozici přesné poznatky o rozsahu, původu nebo povaze emisí metanu souvisejících s fosilní energií spotřebovávanou v Unii, ke kterým dochází ve třetích zemích.
- (52) Účinky globálního oteplování způsobovaného emisemi metanu jsou přeshraniční. Ačkoli některé země vyrábějící fosilní energii začínají na domácím trhu jednat s cílem snížit emise metanu ze svého energetického průmyslu, mnoho vývozců nepodléhá na domácím trhu žádným právním předpisům. Tito provozovatelé potřebují jasné pobídky, aby se svými emisemi metanu zabývali, a proto by měly být na trzích zpřístupněny transparentní informace o emisích metanu.
- (53) V současné době jsou k dispozici jen omezené přesné údaje (úroveň 3 podle UNFCCC nebo její ekvivalent) o mezinárodních emisích metanu. Mnoho zemí vyvážejících fosilní zdroje dosud nepředložilo UNFCCC úplné údaje z inventur. Zároveň existují důkazy o velkém nárůstu emisí

³¹ Best Practice Guidance for Effective Methane Recovery and Use from Abandoned Mines (EHK OSN, 2019).

³² Rozhodnutí Rady (EU) 2021/1094 ze dne 28. června 2021, kterým se mění rozhodnutí 2008/376/ES o přijetí výzkumného programu Výzkumného fondu pro uhlí a ocel a o víceletých technických základních směrech pro tento program, Úř. věst. L 236/69. Rozhodnutí Rady 2021/1207/ES ze dne 19. září 2021, kterým se mění rozhodnutí 2003/77/ES, kterým se stanoví víceleté finanční základní směry pro správu zařízení ESUO v likvidaci a po dokončení likvidace i zařízení Výzkumného fondu pro uhlí a ocel. Rozhodnutí Rady 2021/1208/ES ze dne 19. února 2021, kterým se mění rozhodnutí 2003/76/ES a stanoví opatření nutná k provedení Protokolu o finančních důsledcích uplynutí doby platnosti smlouvy o ESUO a o Výzkumném fondu pro uhlí a ocel, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství (Úř. věst. L 261/54).

metanu z těžby ropy a zemního plynu v celosvětovém měřítku z 65 na 80 Mt/rok za posledních 20 let³³.

- (54) Jak bylo oznámeno ve sdělení o strategii EU pro metan³⁴, je Unie odhodlána spolupracovat se svými energetickými partnery a dalšími klíčovými zeměmi dovážejícími fosilní energii s cílem řešit emise metanu v celosvětovém měřítku. Diplomatická činnost v oblasti energetiky týkající se emisí metanu již přinesla významné výsledky. Unie a Spojené státy v září 2021 oznámily tzv. Globální metanový závazek, který představuje politický závazek ke snížení celosvětových emisí metanu o 30 % do roku 2030 (oproti úrovním z roku 2020), který nabyl platnosti na konferenci OSN o změně klimatu (COP 26) v listopadu 2021 v Glasgow. Tento závazek se rozhodlo podpořit více než sto zemí, v nichž vzniká téměř polovina celosvětových antropogenních emisí metanu. Globální metanový závazek zahrnuje závazek přejít k používání nejlepších dostupných inventurních metodik pro kvantifikaci emisí metanu se zvláštním zaměřením na zdroje s vysokými emisemi.
- (55) Důležitou a vedoucí úlohu při zvyšování transparentnosti celosvětových emisí metanu v odvětví energetiky bude hrát Mezinárodní středisko pro sledování emisí metanu (IMEO). Zřízení IMEO podpořila Rada ve svých závěrech z ledna 2021 o diplomatické činnosti v oblasti klimatu a energetiky³⁵.
- (56) Komise ve spolupráci s IMEO vytvoří „index dodávek metanu“, jak je výslovně uvedeno ve sdělení o strategii EU pro metan³⁶. Cílem tohoto indexu je poskytovat údaje o emisích metanu z různých zdrojů fosilní energie z celého světa včetně odhadů a měření na úrovni zdroje, jakož i z leteckého/satelitního monitorování, což umožní kupujícím fosilní energie činit informovaná rozhodnutí o nákupu na základě emisí metanu z fosilních zdrojů energie.
- (57) Souběžně s úspěšným diplomatickým úsilím o dosažení těchto globálních závazků Unie dále podporuje významné celosvětové snižování emisí metanu, a to zejména v zemích, které jí dodávají fosilní energii.
- (58) Dovozeči fosilní energie do Unie by proto měli mít povinnost poskytovat členským státům informace o opatřeních souvisejících s měřením, vykazováním a snižováním emisí metanu ze strany vývozců, zejména o uplatňování regulačních nebo dobrovolných opatřeních ke kontrole jejich emisí metanu včetně opatření, jako jsou kontroly zjišťování a oprava netěsností nebo opatření k regulaci a omezení odvětrávání a spalování metanu. Úrovně měření a vykazování stanovené v požadavcích na informace, které se vztahují na dovozce, odpovídají úrovním, které mají být podle tohoto nařízení požadovány od provozovatelů v Unii, jak je uvedeno ve 24. až 26. a 46. bodě odůvodnění. Informace o opatřeních k omezení emisí metanu nejsou více zatěžující než informace požadované od provozovatelů v Unii.
- (59) Členské státy by měly tyto informace sdělovat Komisi. Na základě těchto informací by Unie měla zřídit a spravovat databázi transparentnosti pro dovoz energie z fosilních zdrojů do Unie, v níž bude podrobně uvedeno, zda se vyvážející společnosti připojily k OGMP pro ropné a plynárenské společnosti a to v rozsahu, v jakém byla stanovena, nebo k jiné rovnocenné, mezinárodně nebo Uníí uznávané normě pro uhelné společnosti. Tyto informace by měly prokazovat míru odhodlání společností ve vyvážejících zemích měřit, vykazovat a ověřovat své emise metanu v souladu s metodami úrovně 3 vykazování podle UNFCCC. Tato databáze

³³ Global Assessment of Oil and Gas Methane 1 Ultra-Emitters; T. Lauvaux, C. Giron, M. Mazzolini, A. d'Aspremont, R. Duren, D. Cusworth, D. Shindell, P. Ciaia; duben 2021.

³⁴ COM(2020) 663 final.

³⁵ 5263/21 TI/eb 1 RELEX.1.C

³⁶ COM(2020) 663 final.

transparentnosti by sloužila jako zdroj informací pro nákupní rozhodnutí dovozců fosilní energie do Unie, jakož i pro další zúčastněné strany a veřejnost. Databáze transparentnosti by měla rovněž odrážet úsilí vynaložené společnostmi v Unii a společnostmi vyvážejícími fosilní energii do Unie k měření, vykazování a snižování jejich emisí metanu. Měla by rovněž obsahovat informace o měření, vykazování a zmírňujících regulačních opatřeních zemí, v nichž se vyrábí fosilní energie.

- (60) Kromě toho by Unie měla zavést nástroj pro celosvětové monitorování emitentů metanu, který by poskytoval informace o velikosti a poloze zdrojů s vysokými emisemi metanu a výskytu emisí. To by mělo dále přispět ke skutečným a prokazatelným výsledkům provádění nařízení o metanu a účinných zmírňujících opatření společnostmi v Unii a společnostmi dodávajícími fosilní energii do Unie. Nástroj by měl sdružovat údaje od několika certifikovaných poskytovatelů dat a služeb, včetně složky Copernicus kosmického programu EU a střediska IMEO. Tento nástroj by měl být podkladem pro dvoustranné dialogy Komise s dotčenými zeměmi za účelem projednání různých scénářů plánovaných pro politiky a opatření v oblasti emisí metanu.
- (61) Opatření uvedená v 58. až 60. bodě odůvodnění by společně měla zvýšit transparentnost pro kupující, umožnit jim přijímat informovaná rozhodnutí o výběru zdrojů a zlepšit možnost širšího zavádění řešení ke zmírňování emisí metanu po celém světě. Kromě toho by měly mezinárodní společnosti motivovat k tomu, aby se připojily k mezinárodním normám pro měření a vykazování metanu, jako je OGMP, nebo aby přijaly účinná opatření v oblasti měření, vykazování a zmírňování jeho emisí. Tato opatření jsou navržena jako základ pro postupné zpřísňování opatření použitelných na dovoz. Komise by proto měla být zmocněna ke změně nebo doplnění požadavků na vykazování ze strany dovozců. Komise by dále měla vyhodnotit provádění těchto opatření, a pokud to uzná za vhodné, předložit návrhy na přezkum s cílem uložit dovozcům přísnější opatření a zajistit srovnatelnou úroveň účinnosti opatření platných ve třetích zemích za účelem monitorování, vykazování, ověřování a zmírňování emisí metanu. Toto hodnocení by mělo zohlednit práci vykonanou střediskem IMEO, včetně indexu dodávek metanu, databáze transparentnosti a nástroje pro celosvětové monitorování producentů metanu. Pokud by Komise považovala za vhodné zpřísnit opatření vztahující se na dovoz, je obzvláště důležité, aby v rámci přípravných prací vedla odpovídající konzultace včetně konzultací s příslušnými třetími zeměmi.
- (62) Členské státy by měly zajistit, aby za porušení tohoto nařízení byly ukládány účinné, přiměřené a odrazující sankce, které mohou zahrnovat pokuty a penále, a měly by přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Mají-li mít sankce významný odrazující účinek, měly by být přiměřené typu protiprávního jednání, možnému prospěchu provozovatele a druhu a závažnosti škod na životním prostředí. Při ukládání sankcí by se měla náležitě zohlednit povaha, závažnost a délka trvání porušení. Uložení sankcí by mělo být přiměřené a mělo by být v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, včetně příslušných procesních záruk a zásad podle Listiny základních práv.
- (63) V zájmu zajištění větší soudržnosti by měl být sestaven seznam druhů porušení předpisů, na které by měly být uplatněny sankce. K usnadnění jednotnějšího uplatňování sankcí by měla být sestavena společná demonstrativní a orientační kritéria pro uplatňování sankcí. Odrazující účinek sankcí by měl být posílen možností zveřejňovat informace týkající se sankcí uložených

členskými státy v souladu s požadavky na ochranu údajů stanovenými v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679³⁷ a (EU) 2018/1725³⁸.

- (64) V důsledku ustanovení, která vyžadují, aby při stanovování sazeb byly zohledněny investice regulovaných provozovatelů, by mělo být změněno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/942³⁹ tak, aby agentura ACER byla pověřena zpřístupněním souboru ukazatelů a referenčních hodnot pro srovnání jednotkových investičních nákladů spojených s měřením, vykazováním a snižováním emisí metanu u srovnatelných projektů.
- (65) Za účelem vymezení prvků postupného ukončování odvětrávání a spalování v dolech na koksovatelné uhlí by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o doplnění tohoto nařízení o omezení pro odvětrávání metanu z větracích šachet pro doly na koksovatelné uhlí. Aby bylo možné od dovozců požadovat další informace, což se ukázalo jako nezbytné, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o doplnění tohoto nařízení změnou nebo doplněním informací, které mají dovozci poskytovat. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (66) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí podrobných pravidel, pokud jde o společné formáty pro vykazování, a to v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁴⁰.
- (67) Provozovatelům a příslušným orgánům by měla být poskytnuta přiměřená lhůta na přijetí nezbytných přípravných opatření ke splnění požadavků tohoto nařízení.
- (68) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž přesného měření, vykazování, ověřování a snižování emisí metanu v odvětví energetiky, nemůže být dosaženo na úrovni členských států, a z důvodu jeho rozsahu jej proto může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle,

---

³⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

³⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

³⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/942 ze dne 5. června 2019, kterým se zřizuje Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (Úř. věst. L 158, 14.6.2019).

⁴⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Kapitola 1

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro přesné měření, vykazování a ověřování emisí metanu v odvětví energetiky v Unii, jakož i pro snižování těchto emisí, mimo jiné prostřednictvím kontrol ke zjišťování a opravě netěsností a omezení odvětrávání a spalování. Toto nařízení rovněž stanoví pravidla pro nástroje zajišťující transparentnost emisí metanu z dovozu fosilní energie do Unie.
2. Toto nařízení se vztahuje na:
  - a) průzkum a těžbu ropy a fosilního plynu, sběr a zpracování fosilního plynu;
  - b) terminály pro přepravu, distribuci, podzemní skladování a zkapalněný plyn (LNG) provozované s fosilním a/nebo obnovitelným (bio- nebo syntetickým) metanem;
  - c) aktivní hlubinné a povrchové uhelné doly, uzavřené a opuštěné hlubinné uhelné doly.
3. Toto nařízení se vztahuje na emise metanu vznikající mimo Unii v souvislosti s požadavky na informace poskytované dovozci, databázi transparentnosti metanu a nástroj k monitorování emitentů metanu.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „emisemi metanu“ veškeré přímé emise vznikající ze všech součástí, které jsou potenciálními zdroji emisí metanu, ať už v důsledku úmyslného nebo neúmyslného odvětrávání, neúplného spalování na flérách, nebo z jiných součástí a neúmyslných úniků;
- 2) „provozovatelem přepravní soustavy“ provozovatel přepravní soustavy ve smyslu [čl. 2 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES⁴¹] [*bude upraveno podle aktuálně projednávaného návrhu přepracovaného znění*];
- 3) „provozovatelem distribuční soustavy“ provozovatel ve smyslu [čl. 2 odst. 6 směrnice 2009/73/ES] [*bude upraveno podle aktuálně projednávaného návrhu přepracovaného znění*];
- 4) „provozovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která provozuje nebo řídí zařízení, nebo v případech, kdy tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, osoba, na kterou byly převedeny rozhodující ekonomické pravomoci nad technickým fungováním zařízení;

⁴¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94).

- 5) „provozovatelem dolu“ fyzická nebo právnická osoba, která provozuje nebo řídí uhelný důl, nebo v případech, kdy tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, osoba, na kterou byly převedeny rozhodující ekonomické pravomoci nad technickým fungováním uhelného dolu;
- 6) „ověřováním“ činnosti prováděné ověřovatelem za účelem posouzení souladu výkazů předaných ze strany provozovatelů a provozovatelů dolů;
- 7) „ověřovatelem“ právnická osoba, jiná než příslušné orgány pověřené v souladu s článkem 4 tohoto nařízení, která provádí ověřovací činnosti a která je akreditována vnitrostátním akreditačním orgánem podle nařízení (ES) č. 765/2008, nebo fyzická osoba jinak oprávněná, aniž je dotčen čl. 5 odst. 2 uvedeného nařízení, v době vydání prohlášení o ověření;
- 8) „zdrojem“ technická součást nebo geologická struktura, která uvolňuje metan do atmosféry, ať už úmyslně, nebo neúmyslně, přerušovaně nebo trvale;
- 9) „zařízením“ obchodní nebo provozní jednotka, která se může skládat z několika provozů nebo lokalit, včetně zařízení pod provozní kontrolou provozovatele (provozovaná zařízení) a zařízení, která nejsou pod provozní kontrolou provozovatele (neprovozovaná zařízení);
- 10) „emisním faktorem“ koeficient, který kvantifikuje emise nebo pohlcení plynu na jednotku činnosti, který je často založen na vzorku údajů z měření, zprůměrovaný za účelem stanovení reprezentativní míry emisí pro danou úroveň činnosti za daného souboru provozních podmínek;
- 11) „obecným emisním faktorem“ normalizovaný emisní faktor pro každý druh zdroje emisí, který je odvozen z inventur nebo databází, ale není žádným způsobem ověřen přímým měřením;
- 12) „specifickým emisním faktorem“ emisní faktor odvozený z přímých měření;
- 13) „přímým měřením“ přímá kvantifikace emisí metanu na úrovni zdroje pomocí měřicího zařízení metanu;
- 14) „emisemi metanu na úrovni lokality“ všechny zdroje emisí v rámci určitého zařízení;
- 15) „měřením na úrovni lokality“ měření shora dolů, které obvykle zahrnuje použití čidel instalovaných na mobilní platformě, jako jsou vozidla, drony, letadla, plavidla a družice, nebo jiné prostředky k zachycení úplného přehledu emisí v celé lokalitě;
- 16) „podnikem“ fyzická nebo právnická osoba vykonávající alespoň jednu z těchto funkcí: prvotní průzkum a těžba ropy a fosilního plynu, získávání a zpracování fosilního plynu a přeprava, distribuce a podzemní skladování plynu včetně LNG;
- 17) „kontrolou ke zjišťování a opravě netěsností“ průzkum s cílem určit zdroje emisí metanu včetně netěsností a neúmyslného odvětrávání;
- 18) „odvětráváním“ uvolňování nespáleného metanu do atmosféry buď záměrně z procesů, činností nebo ze zařízení určených k tomuto účelu, nebo neúmyslně v případě poruchy nebo geologických omezení;
- 19) „spalováním“ řízené spalování metanu za účelem jeho odstranění v zařízení určeném k tomuto spalování;
- 20) „mimořádnou událostí“ dočasná a neočekávaná situace, ke které nedochází často a v níž je emise metanu nevyhnutelná a nezbytná k tomu, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému nepříznivému dopadu na bezpečnost osob, veřejné zdraví nebo životní prostředí, avšak nezahrnuje situace vzniklé v důsledku následujících událostí nebo s nimi související:
- a) neschopnost provozovatele instalovat vhodné vybavení s dostatečnou kapacitou pro očekávanou nebo skutečnou rychlost a tlak těžby;

- b) neomezení těžby provozovatelem v případě, že rychlost těžby překročí kapacitu příslušného vybavení nebo sběrné soustavy, s výjimkou případů, kdy je nadměrná těžba způsobena mimořádnou událostí v navazujícím sektoru, poruchou nebo neplánovanou opravou a trvá nejdéle osm hodin od okamžiku oznámení problému s kapacitou v navazujícím sektoru;
- c) plánovaná údržba;
- d) nedbalost provozovatele;
- e) opakovaná selhání, tj. čtyři nebo více selhání téhož vybavení během 30 dnů;
- 21) „poruchou“ náhlé, nevyhnutelné selhání či porucha vybavení mimo přiměřenou kontrolu provozovatele, která podstatně narušuje provoz, ale nezahrnuje selhání či poruchu, která je zcela nebo zčásti způsobena nedostatečnou údržbou, nedbalostí při provozu nebo jiným selháním či poruchou vybavení, které lze zabránit;
- 22) „rutinním spalováním“ spalování při běžné těžbě ropy nebo fosilního plynu, a pokud není k dispozici dostatečné vybavení nebo nejsou vhodné geologické podmínky ke zpětné injektáži metanu, jeho využití na místě nebo uvedení na trh;
- 23) „flérou“ zařízení vybavené hořákem, které se používá ke spalování metanu;
- 24) „neaktivním vrtem“ ropný nebo plynárenský vrt nebo vrtná lokalita, kde byly průzkumné nebo těžební činnosti ukončeny nejméně před jedním rokem;
- 25) „sanací“ proces čištění kontaminované vody a půdy;
- 26) „regenerací“ proces navrácení vrtu nebo vrtné lokality do stavu půdy a vegetace podobného tomu, v jakém byly před jeho narušením;
- 27) „uhelným dolem“ lokalita, kde probíhá nebo dříve probíhala těžba uhlí, a to včetně pozemků, výkopů, hlubinných průchodů, šachet, svahů, tunelů a děl, staveb, zázemí, vybavení, strojů a nástrojů umístěných na povrchu nebo pod zemí a používaných při těžbě hnědého uhlí, subbituminózního uhlí, bituminózního uhlí nebo antracitu z jeho přírodních ložisek v zemi jakýmkoli prostředky nebo metodami, včetně přípravy uhlí k těžbě;
- 28) „aktivním uhelným dolem“ uhelný důl, jehož většina výnosů pochází z těžby hnědého uhlí, subbituminózního uhlí, bituminózního uhlí nebo antracitů a kde platí alespoň jedna z těchto podmínek:
- a) v současné době probíhá rozvoj dolu;
  - b) během posledních 90 dnů se těžilo uhlí;
  - c) důlní větrací ventilátory jsou funkční.
- 29) „hlubinným uhelným dolem“ uhelný důl, v němž se uhlí těží ražbou tunelů v zemi až k uhelné sloji, kde je poté těženo hlubinnými dobývacími stroji, jako jsou uhelné kombajny a stroje na kontinuální ražbu, dlouhý či krátký porub, a přepravováno na povrch;
- 30) „povrchovým uhelným dolem“ uhelný důl, kde se uhlí nachází v blízkosti povrchu a lze ho vytěžit skrývkou vrstev horniny a půdy;
- 31) „větrací šachtou“ vertikální průduch používaný k proudění čerstvého vzduchu pod zemí nebo k odstraňování metanu a jiných plynů z hlubinného uhelného dolu;
- 32) „degazační stanicí“ stanice, která čerpá metan ze systému odvádění plynu z uhelného dolu;
- 33) „degazačním systémem“ systém, který může zahrnovat více zdrojů metanu a který odvádí plyn bohatý na metan z uhelných slojí nebo okolních vrstev hornin a přepravuje jej do degazační stanice;

- 34) „doprovodnými potěžebními činnostmi“ činnosti prováděné po vytěžení uhlí a jeho dopravení na povrch, včetně manipulace s uhlím, jeho zpracování, skladování a přepravy;
- 35) „nepřetržitým měřením“ měření, při němž se příslušná hodnota odečítá alespoň jednou za minutu;
- 36) „metanem ve větracím vzduchu“ metan uvolňovaný z uhelných slojí a jiných vrstev hornin obsahujících plyny, který se mísí s větracím vzduchem a je odváděn větrací šachtou;
- 37) „ložiskem uhlí“ krajinná oblast obsahující významná vytěžitelná množství uhlí, vymezená podle metodiky členského státu pro dokumentaci geologických ložisek nerostných surovin;
- 38) „uzavřeným uhelným dolem“ uhelný důl s určeným provozovatelem, vlastníkem nebo držitelem povolení, který je uzavřen v souladu s platnými podmínkami povolení a jinými předpisy;
- 39) „opuštěným uhelným dolem“ uhelný důl, u kterého nelze určit provozovatele, vlastníka nebo držitele povolení nebo který nebyl uzavřen regulovaným způsobem;
- 40) „dolem na koksovatelné uhlí“ důl, ve kterém koksovatelné uhlí představuje alespoň 50 % průměrného objemu těžby za poslední tři roky provozu, jak je stanoveno v příloze B nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008⁴²;
- 41) „dovozcem“ fyzická nebo právnická osoba působící v Unii, která v rámci své obchodní činnosti uvádí na trh Unie fosilní energii ze třetí země.

Článek 3

Náklady regulovaných provozovatelů

1. Při stanovování nebo schvalování sazeb za přepravu nebo distribuci nebo metodik, které mají používat provozovatelé přepravní soustavy, provozovatelé distribučních soustav, provozovatelé terminálů LNG nebo jiné regulované společnosti, případně včetně provozovatelů hlubinných zásobníků plynu, zohlední regulační orgány náklady a investice vynaložené za účelem splnění povinností podle tohoto nařízení, pokud ovšem odpovídají nákladům efektivního a strukturálně srovnatelného regulovaného provozovatele.
2. Každé tři roky Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) stanoví a zveřejní soubor ukazatelů a odpovídajících referenčních hodnot ke srovnání jednotkových investičních nákladů spojených s měřením, vykazováním a snižováním emisí metanu u srovnatelných projektů.

---

⁴² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice (Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1).

Kapitola 2

Příslušné orgány a nezávislé ověřování

Článek 4

Příslušné orgány

1. Každý členský stát určí jeden nebo více příslušných orgánů odpovědných za sledování a vymáhání uplatňování tohoto nařízení.

Členské státy oznámí Komisi názvy a kontaktní údaje příslušných orgánů do... [3 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost]. Členské státy neprodleně oznámí Komisi veškeré změny názvů nebo kontaktních údajů příslušných orgánů.

2. Komise seznam příslušných orgánů zveřejní a pravidelně jej aktualizuje.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly k plnění povinností stanovených v tomto nařízení přiměřené pravomoci a zdroje.

Článek 5

Mandát příslušných orgánů

1. Určené příslušné orgány přijímají veškerá nezbytná opatření k zajištění dodržování požadavků stanovených v tomto nařízení.

2. Provozovatelé a provozovatelé dolů budou příslušným orgánům poskytovat veškerou součinnost nezbytnou k tomu, aby umožnili nebo usnadnili plnění mandátu příslušných orgánů uvedeného v tomto nařízení, zejména pokud jde o přístup do prostor a předkládání dokumentace nebo výkazů.

3. Příslušné orgány spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí a v případě potřeby s orgány třetích zemí s cílem zajistit dodržování tohoto nařízení. Komise je oprávněna zřídit na podporu spolupráce síť příslušných orgánů a zavést nezbytná opatření k zajištění výměny informací a osvědčených postupů a umožnění konzultací.

4. Mají-li být v souladu s tímto nařízením zveřejněny výkazy, zpřístupní je příslušné orgány bezplatně veřejnosti na určených internetových stránkách a ve volně přístupném, stahovatelném a editovatelném formátu.

Jsou-li informace považovány za důvěrné v souladu s článkem 4 směrnice 2003/4/ES, uvedou příslušné orgány druh informací, jejichž zveřejnění bylo odepřeno, a příslušné odůvodnění.

Článek 6

Inspekce

1. Příslušné orgány provádějí pravidelné inspekce s cílem prověřit, zda provozovatelé nebo provozovatelé dolů dodržují požadavky stanovené v tomto nařízení. První inspekce se dokončí do... [18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].

2. Inspekce případně zahrnují kontroly na místě nebo audity v terénu týkající se dokumentace a výkazů, které prokazují soulad s požadavky tohoto nařízení, detekci a měření koncentrace emisí metanu a veškerá následná opatření přijatá příslušným orgánem nebo jeho jménem s cílem ověřit a podpořit dodržování požadavků tohoto nařízení v příslušných lokalitách nebo provozech.

Pokud inspekce zjistí závažné porušení požadavků tohoto nařízení, uvedou příslušné orgány v rámci zprávy uvedené v odstavci 5 nápravná opatření, která má provozovatel nebo provozovatel dolu přijmout.

3. Po první inspekci uvedené v odstavci 1 vypracují příslušné orgány programy běžných inspekcí. Doba mezi inspekcemi se odvíjí od posouzení rizika pro životní prostředí a nepřesáhne dva roky. Pokud se při inspekci zjistí závažné porušení požadavků tohoto nařízení, pak se následná inspekce uskuteční do jednoho roku.

4. Příslušné orgány provádějí mimořádné inspekce s cílem:

- a) prošetřit odůvodněné stížnosti uvedené v článku 7 a případy nedodržování co nejdříve po dni, kdy se příslušné orgány o těchto stížnostech nebo nedodržování dozvěděly;
- b) zajistit, aby netěsnosti byly odstraněny nebo výměny součástí provedeny v souladu s ustanoveními článku 14.

5. Po každé inspekci vypracují příslušné orgány zprávu, v níž popíší právní základ kontroly, použité procesní kroky, příslušná zjištění a doporučení pro následná opatření na straně provozovatele nebo provozovatele dolů.

Zpráva musí být oznámena dotčenému provozovateli a zpřístupněna veřejnosti do dvou měsíců ode dne inspekce. Pokud byla zpráva vyhotovena na základě stížnosti podané v souladu s článkem 7, oznámí to příslušné orgány stěžovateli, jakmile bude zpráva zveřejněna.

Příslušné orgány zprávu zveřejní v souladu se směrnicí 2003/4/ES. Jsou-li informace považovány za důvěrné v souladu s článkem 4 směrnice 2003/4/ES, uvedou příslušné orgány ve zprávě druh informací, jejichž zveřejnění bylo odepřeno, a příslušné odůvodnění.

6. Provozovatelé a provozovatelé dolů přijmou veškerá nezbytná opatření uvedená ve zprávě uvedené v odstavci 5 ve lhůtě stanovené příslušnými orgány nebo v jakékoli jiné lhůtě dohodnuté s příslušnými orgány.

Článek 7

Stížnosti podané příslušným orgánům

1. Každá fyzická nebo právnická osoba, která se domnívá, že utrpěla újmu v důsledku porušení požadavků tohoto nařízení ze strany provozovatelů nebo provozovatelů dolů, může podat písemnou stížnost u příslušných orgánů.
2. Stížnosti musí být řádně odůvodněné a musí obsahovat dostatečné důkazy o údajném porušení předpisů a o újmě, která v důsledku toho vznikla.
3. Pokud se ukáže, že stížnost neobsahuje dostatečné důkazy odůvodňující zahájení šetření, informují příslušné orgány stěžovatele o důvodech svého rozhodnutí šetření nezahájit.
4. Aniž jsou dotčena pravidla použitelná podle vnitrostátních právních předpisů, informují příslušné orgány stěžovatele o krocích přijatých v rámci řízení a případně jej též informují o vhodných alternativních formách nápravy, jako je odvolání se k vnitrostátním soudům nebo jiný vnitrostátní nebo mezinárodní postup pro vyřizování stížností.
5. Aniž jsou dotčena pravidla použitelná podle vnitrostátních právních předpisů, příslušné orgány na základě srovnatelných řízení stanoví a zveřejní orientační lhůty pro přijetí rozhodnutí o stížnostech.

Článek 8

Ověřovací činnosti a prohlášení o ověření

1. Ověřovatelé posoudí shodu výkazů emisí jim předložených provozovateli nebo provozovateli dolů v souladu s tímto nařízením. Dále posoudí soulad těchto výkazů s požadavky stanovenými v tomto nařízení a přezkoumají všechny použité zdroje údajů a metodiky s cílem posoudit jejich spolehlivost, důvěryhodnost a přesnost, zejména pokud jde o tyto body:
    - a) výběr a použití emisních faktorů;
    - b) metodiky, výpočty, odběry vzorků, statistické rozdělení a úrovně významnosti vedoucí ke stanovení emisí metanu;
    - c) veškerá rizika nevhodného měření nebo podávání zpráv;
    - d) systémy řízení jakosti nebo zajištění jakosti používané provozovateli nebo provozovateli dolů.
  2. Při provádění ověřovacích činností uvedených v odstavci 1 používají ověřovatelé bezplatné a veřejně dostupné evropské nebo mezinárodní normy pro kvantifikaci emisí metanu, jak je stanoví Komise v souladu s odstavcem 5. Do data, kdy Komise stanoví použitelnost těchto norem, použijí ověřovatelé ke kvantifikaci a ověřování emisí skleníkových plynů stávající evropské nebo mezinárodní normy.
- Ověřovatelé jsou oprávněni provádět kontroly na místě s cílem určit spolehlivost, důvěryhodnost a přesnost použitých zdrojů údajů a metodik.
3. Jakmile ověřovatelé s přiměřenou jistotou dospějí k závěru, že výkaz emisí je v souladu s požadavky tohoto nařízení, vydají prohlášení o ověření, ve kterém ověří shodu výkazu emisí a uvedou provedenou ověřovací činnost.

Ověřovatelé vydají prohlášení o ověření pouze tehdy, pokud spolehlivé, důvěryhodné a přesné údaje a informace umožňují stanovit emise metanu s přiměřenou mírou jistoty a za předpokladu, že vykazované údaje jsou v souladu s odhadovanými údaji, jsou úplné a bez nesrovnalostí.

Pokud z posouzení vyplyne, že výkaz emisí nesplňuje požadavky tohoto nařízení, ověřovatelé o tom informují provozovatele nebo provozovatele dolu a provozovatel nebo provozovatel dolu neprodleně ověřovateli předloží revidovaný výkaz emisí.

4. Provozovatelé a provozovatelé dolů poskytnou ověřovatelům veškerou součinnost nezbytnou k umožnění nebo usnadnění ověřovacích činností, zejména pokud jde o přístup do prostor a předkládání dokumentace nebo záznamů.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31 za účelem doplnění tohoto nařízení začleněním a stanovením použitelnosti evropských nebo mezinárodních norem pro kvantifikaci a měření emisí metanu pro účely tohoto nařízení.

Článek 9

Nezávislost a akreditace ověřovatelů

1. Ověřovatelé jsou nezávislí na provozovatelích a provozovatelích dolů a provádějí činnosti požadované tímto nařízením ve veřejném zájmu. Proto nesmí ověřovatelé ani žádná část téže právnické osoby být provozovatelem ani provozovatelem dolu, vlastníkem provozovatele nebo provozovatele dolu nebo být v jejich vlastnictví, ani nesmějí mít s provozovatelem nebo provozovatelem dolů vztahy, které by mohly ovlivnit jejich nezávislost a nestrannost.

2. Ověřovatelé jsou akreditováni vnitrostátním akreditačním orgánem podle nařízení (ES) č. 765/2008.

3. Neobsahuje-li toto nařízení žádná zvláštní ustanovení o akreditaci ověřovatelů, použijí se příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 765/2008.

Článek 10

Mezinárodní středisko pro sledování emisí metanu

1. Mezinárodnímu středisku pro sledování emisí metanu je za předpokladu, že je chráněn zájem Unie, svěřena ověřovací úloha, pokud jde o údaje o emisích metanu, zejména pokud jde o tyto činnosti:

- a) agregaci údajů o emisích metanu v souladu s příslušnými statistickými metodami;
- b) ověřování metodik a statistických postupů používaných společnostmi ke kvantifikaci údajů o emisích metanu;
- c) vývoj metodik agregace a analýzy údajů v souladu s osvědčenými vědeckými a statistickými postupy s cílem zajistit vyšší úroveň přesnosti odhadů emisí s příslušným uvedením nejistoty;
- d) zveřejňování agregovaných údajů vykázaných společnostmi podle základního zdroje a úrovně podávání zpráv, klasifikovaných podle provozovaných a neprovozovaných zařízení, v souladu s požadavky na hospodářskou soutěž a důvěrnost informací;
- e) podávání zpráv o zjištěních o významných nesrovnalostech mezi zdroji údajů.

2. Komise je oprávněna předložit Mezinárodnímu středisku pro sledování emisí metanu údaje o emisích metanu, které jí v souladu s tímto nařízením zpřístupní příslušné orgány.
3. Informace vytvořené Mezinárodním střediskem pro sledování emisí metanu se zpřístupní veřejnosti a Komisi.

Kapitola 3

Emise metanu v odvětvích ropy a zemního plynu

Článek 11

Působnost

Tato kapitola se vztahuje na činnosti uvedené v čl. 1 odst. 2 písm. a) a b).

Článek 12

Sledování a vykazování

1. Do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] předloží provozovatelé příslušným orgánům výkaz emisí metanu za všechny zdroje s údaji podle jednotlivých zdrojů, odhadnutých pomocí obecných emisních faktorů, které se však musí vztahovat k daným zdrojům.
2. Do ... [24 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] provozovatelé rovněž předloží příslušným orgánům výkaz s výsledky přímých měření emisí metanu u jednotlivých zdrojů za všechna provozovaná zařízení. Vykazování na této úrovni může zahrnovat použití měření a odběru vzorků na úrovni zdroje jako základu ke stanovení specifických emisních faktorů používaných k odhadování emisí.
3. Do ... [36 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a do 30. března každého roku předloží provozovatelé příslušným orgánům výkaz obsahující přímá měření emisí metanu u jednotlivých zdrojů pro provozovaná zařízení uvedená v odstavci 2, doplněný o měření emisí metanu na úrovni lokality, což umožní posouzení a ověření odhadů na úrovni zdrojů agregovaných za danou lokalitu.

Před předložením příslušným orgánům provozovatelé zajistí, aby výkazy uvedené v tomto odstavci byly posouzeny ověřovatelem a aby obsahovaly prohlášení o ověření vydané v souladu s články 8 a 9.
4. Do ... [36 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] podniky působící v Unii rovněž předloží příslušným orgánům výkaz s výsledky přímých měření emisí metanu u jednotlivých zdrojů za všechna neprovozovaná zařízení. Vykazování na této úrovni může zahrnovat použití měření a odběru vzorků na úrovni zdroje jako základu ke stanovení specifických emisních faktorů používaných k odhadování emisí.
5. Do ... [48 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a do 30. března každého roku předloží podniky působící v Unii příslušným orgánům výkaz obsahující výsledky přímých měření emisí metanu u jednotlivých zdrojů za neprovozovaná zařízení uvedená v odstavci 4, doplněný o výsledky měření emisí metanu na úrovni lokality, což umožní posouzení a ověření odhadů na úrovni zdrojů agregovaných za danou lokalitu.

Před předložením příslušným orgánům podniky zajistí, aby výkazy uvedené v tomto odstavci byly posouzeny ověřovatelem a aby obsahovaly prohlášení o ověření vydané v souladu s články 8 a 9.

6. Výkazy uvedené v tomto článku se týkají období posledního dostupného kalendářního roku a obsahují alespoň tyto informace:

- a) typ a polohu zdroje emisí;
- b) podrobné údaje za každý jednotlivý druh zdroje emisí;
- c) podrobné informace o kvantifikačních metodikách použitých k měření emisí metanu;
- d) veškeré emise metanu za provozovaná zařízení;
- e) majetkový podíl a emise metanu z neprovozovaných zařízení vynásobené majetkovým podílem;
- f) seznam subjektů s provozní kontrolou nad neprovozovanými zařízeními.

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví vzor výkazů podle odstavců 2, 3, 4 a 5. Tyto prováděcí akty budou přijaty postupem podle čl. 32 odst. 2.

7. K měřením na úrovni lokalit uvedeným v odstavcích 3 a 5 se použijí vhodné kvantifikační technologie, které mohou taková měření zajistit.

8. V případě významných nesrovnalostí mezi emisemi kvantifikovanými pomocí metod na úrovni zdroje a emisemi vyplývajícími z měření na úrovni lokality se v témž vykazovaném období provedou dodatečná měření.

9. Měření emisí metanu za plynárenskou infrastrukturu se provádí v souladu s příslušnými evropskými (CEN) nebo mezinárodními (ISO) normami pro kvantifikaci emisí metanu.

10. Jsou-li informace považovány za důvěrné v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943⁴³, uvedou příslušné orgány ve zprávě druh informací, jejichž zveřejnění bylo odepřeno, a příslušné odůvodnění.

11. Příslušné orgány zpřístupní výkazy uvedené v tomto článku veřejnosti a Komisi do tří měsíců od jejich předložení ze strany provozovatelů a v souladu s čl. 5 odst. 4.

Článek 13

Obecná povinnost zmírňování emisí

Provozovatelé přijmou veškerá jim dostupná opatření, aby zabránili emisím metanu při provozu svých zařízení, případně tyto emise minimalizovali.

Článek 14

Zjišťování a oprava netěsností

---

⁴³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016).

1. Do ... [3 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] předloží provozovatelé příslušným orgánům program zjišťování a oprav netěsností, který podrobně uvede obsah kontrol, které mají být provedeny v souladu s požadavky tohoto článku.

Příslušné orgány mohou požadovat, aby provozovatel svůj program s ohledem na požadavky tohoto nařízení upravil.

2. Do ... [6 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] provedou provozovatelé kontrolu všech příslušných součástí, za něž nesou odpovědnost, v souladu s programem zjišťování a oprav netěsností uvedeným v odstavci 1.

Poté se kontroly ke zjišťování a opravě netěsností opakují každé tři měsíce.

3. Při provádění těchto kontrol používají provozovatelé přístroje, které umožňují detekci ztrát metanu ze součástí v objemu dosahujícím 500 ppm nebo více.

4. Provozovatelé opraví nebo vymění všechny součásti, u nichž bylo zjištěno, že emitují 500 ppm metanu nebo více.

Oprava nebo výměna součástí uvedených v prvním pododstavci se uskuteční okamžitě po zjištění netěsnosti nebo co nejdříve poté, avšak nejpozději do pěti dnů po zjištění, za předpokladu, že provozovatelé mohou prokázat, že bezpečnostní nebo technické aspekty neumožňují okamžité opatření, a za předpokladu, že provozovatelé stanoví harmonogram odstranění netěsností a následného monitorování.

Bezpečnostní a technické aspekty, které neumožňují okamžitý zásah, jak je uvedeno v druhém pododstavci, se omezí na zohlednění bezpečnosti personálu a osob v blízkosti, dopadů na životní prostředí, koncentrace ztrát metanu, přístupnost dotčené součásti a dostupnost náhradní součásti. Aspekty týkající se dopadu na životní prostředí mohou zahrnovat případy, kdy by oprava mohla vést k vyšším emisím metanu než v případě, že by oprava provedena nebyla.

Je-li před opravou nebo výměnou nutné systém odstavit, provozovatelé do jednoho dne od zjištění netěsnosti minimalizují a opraví ji do konce příští plánované odstávky systému nebo do jednoho roku podle toho, co nastane dříve.

5. Bez ohledu na odstavce 2 provozovatelé co nejdříve po opravě provedené podle odstavce 4, avšak nejpozději do 15 dnů po jejím provedení, prověří součásti, u nichž bylo během předchozích prověrek zjištěno, že vypouštějí 500 ppm metanu nebo více, s cílem ověřit úspěšnost opravy.

Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 provozovatelé prověří součásti, u nichž bylo zjištěno, že emitují méně než 500 ppm metanu, a to nejpozději do tří měsíců od zjištění emisí, aby ověřili, zda se objem ztráty metanu nezměnil.

Pokud je zjištěno vyšší bezpečnostní riziko nebo vyšší riziko úniku metanu, mohou příslušné orgány doporučit, aby se kontroly příslušných součástí prováděly častěji.

6. Aniž je dotčena povinnost předkládat výkazy podle odstavce 7, zaznamenávají provozovatelé veškeré zjištěné netěsnosti bez ohledu na jejich velikost a průběžně je prověřují s cílem zajistit, aby došlo k jejich opravě v souladu s odstavcem 4.

Provozovatelé záznamy uchovávají po dobu nejméně deseti let a na žádost poskytují tyto informace příslušným orgánům.

7. Do jednoho měsíce po každé kontrole předloží provozovatelé příslušným orgánům členského státu, v němž se jejich zařízení nacházejí, výkaz s výsledky kontroly a harmonogram oprav a následného monitorování. Výkaz obsahuje alespoň prvky stanovené v příloze I.

Příslušné orgány mohou požadovat, aby provozovatel svůj výkaz či harmonogram oprav a monitorování s ohledem na požadavky tohoto nařízení upravil.

8. Provozovatelé jsou oprávněni delegovat kteroukoli z činností stanovených v tomto článku. Delegování činností nemá vliv na odpovědnost provozovatelů a nesmí nepříznivě ovlivnit účinnost dohledu vykonávaného příslušnými orgány.

9. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé služeb měli v souvislosti s kontrolami k dispozici certifikaci, akreditační programy nebo rovnocenné systémy zajištění kvalifikace, včetně vhodných programů odborné přípravy.

Článek 15

Omezení odvětrávání a spalování

1. Odvětrávání je zakázáno s výjimkou případů stanovených v tomto článku. Rutinní spalování je zakázáno.

2. Odvětrávání je povoleno pouze v těchto situacích:

a) v případě mimořádné události nebo poruchy a

b) pokud je nevyhnutelné a nezbytně nutné k provozu, opravě, údržbě nebo zkoušení součástí nebo vybavení, přičemž se na ně vztahuje povinnost předkládat výkazy dle článku 16.

3. Odvětrávání podle odst. 2 písm. b) zahrnuje následující zvláštní situace, kdy odvětrávání nelze zcela eliminovat:

a) během běžného provozu určitých součástí za předpokladu, že vybavení splňuje všechny normy pro ně stanovené a je řádně udržováno a pravidelně kontrolováno, aby se minimalizovaly ztráty metanu;

b) při odčerpávání nebo odstraňování kapalinové ucpávky ve vrtu k vyrovnání na atmosférický tlak;

c) během měření nebo odběru vzorků ze zásobníku nebo jiné nízkotlaké nádoby;

d) během nakládky kapalin ze zásobníku nebo jiné nízkotlaké nádoby do přepravního vozidla v souladu s platnými normami;

e) během opravy a údržby, včetně odvětrávání a odtlačování zařízení za účelem opravy a údržby;

f) během zkoušky těsnosti úvodní vrtne kolony;

g) během zkoušky těsnosti pakru;

h) během těžební zkoušky trvající méně než 24 hodin;

i) pokud metan nesplňuje specifikace sběrného plynovodu za předpokladu, že provozovatel analyzuje vzorky metanu dvakrát týdně s cílem zjistit, zda bylo dosaženo specifikací, a směřuje metan do sběrného plynovodu, jakmile jsou specifikace plynovodu splněny;

j) během uvádění plynovodů, vybavení nebo zázemí do provozu, avšak pouze po dobu nezbytnou k odstranění nečistot z plynovodu nebo vybavení;

k) během čištění sběrného plynovodu ježkováním či profouknutím za účelem opravy, důkladného pročištění nebo údržby a pouze v případě, že plyn nelze zachytit nebo přesměrovat do nedotčené části plynovodu.

4. Je-li odvětrávání povoleno podle odstavců 2 a 3, provozovatelé odvětrávají pouze tehdy, není-li technicky proveditelné spalování nebo hrozí-li při něm ohrožení bezpečnosti provozu nebo personálu. V takové situaci provozovatelé v rámci povinnosti předkládat výkazy dle článku 16 prokáží příslušným orgánům, že bylo nutné namísto spalování zvolit odvětrávání.

5. Spalování je povoleno pouze v případě, že z jiných než ekonomických důvodů není proveditelná zpětná injektáž, využití na místě nebo distribuce metanu na trh. V takové situaci musí provozovatelé v rámci povinnosti předkládat výkazy dle článku 16 příslušným orgánům prokázat, že místo zpětné injektáže, využití na místě nebo distribuce metanu na trh bylo nutné zvolit spalování.

Článek 16

Vykazování případů odvětrávání a spalování

1. Provozovatelé oznámí příslušným orgánům případy odvětrávání a spalování:

a) způsobené mimořádnou událostí nebo poruchou;

b) trvající celkem 8 hodin nebo více během 24 hodin v rámci jednoho případu.

Oznámení uvedené v prvním pododstavci se učiní neprodleně po výskytu daného případu, nejpozději však do 48 hodin od jeho začátku nebo od okamžiku, kdy se o něm provozovatel dozvěděl.

2. Provozovatelé předkládají příslušným orgánům čtvrtletní výkazy o veškerých případech odvětrávání a spalování podle odstavce 1 a článku 15 v souladu s prvky stanovenými v příloze II.

3. Příslušné orgány každoročně zpřístupní veřejnosti a Komisi výkazy uvedené v tomto článku v souladu s čl. 5 odst. 4.

Článek 17

Požadavky na normy pro spalování

1. Při stavbě, výměně nebo renovaci provozu nebo jsou-li instalovány nové fléry nebo jiná spalovací zařízení, musí provozovatelé instalovat pouze spalovací zařízení se samozapalovacím nebo trvalým pilotním hořákem a dokonalou účinností odstraňování uhlovodíků.

2. Provozovatelé zajistí, aby do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] veškeré fléry nebo jiná spalovací zařízení splňovaly požadavky dle odstavce 1.

3. Provozovatelé provádějí týdenní prohlídky flér v souladu s prvky stanovenými v příloze III.

Článek 18

Neaktivní vrty

1. Členské státy do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] vypracují a zveřejní soupis všech neaktivních vrtů na svém území nebo ve své jurisdikci, který bude obsahovat alespoň prvky stanovené v příloze IV.
2. Do ... [18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] musí být na všech neaktivních vrtech instalovány přístroje na měření emisí metanu.
3. Výkazy obsahující měření uvedená v odstavci 2 se předkládají příslušným orgánům do ... [24 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté do 30. března každého roku, přičemž se vztahují k poslednímu dostupnému kalendářnímu roku. Před předložením příslušným orgánům musí být výkazy uvedené v tomto odstavci posouzeny ověřovatelem, přičemž musí obsahovat prohlášení o ověření vydané v souladu s články 8 a 9.
4. Příslušné orgány zpřístupní výkazy uvedené v tomto článku veřejnosti a Komisi do tří měsíců od jejich předložení ze strany provozovatelů a v souladu s čl. 5 odst. 4.
5. Za plnění povinností stanovených v odstavcích 2 a 3 nesou odpovědnost členské státy s výjimkou případů, kdy lze určit odpovědnou osobu; v takovém případě nese odpovědnost tato osoba.
6. Členské státy vypracují a provedou plán zmírňování emisí v souvislosti se sanací, regenerací a trvalým zaslepením neaktivních vrtů na svém území.

Plány zmírňování rizik využívají soupisy uvedené v odstavci 1 k určení priorit činností včetně:

- a) sanace, regenerace a trvalého zaslepení vrtů;
- b) přístupových cest souvisejících s regenerací;
- c) obnovy krajiny, vod a biologických stanovišť ovlivněných vrty a předchozími provozy;
- d) ročních kontrol s cílem zajistit, aby zaslepené vrty již nebyly zdrojem emisí metanu.

Kapitola 4

Emise metanu v uhelném průmyslu

ODDÍL I

MONITOROVÁNÍ A VYKAZOVÁNÍ V PŘÍPADĚ AKTIVNÍCH DOLŮ

Článek 19

Působnost

1. Tento oddíl se použije na aktivní hlubinné a povrchové uhelné doly.
2. Emise metanu z aktivních hlubinných uhelných dolů zahrnují tyto emise:
  - a) emise metanu ze všech větracích šachet používaných provozovatelem dolu;

- b) emise metanu z degazačních stanic a z degazačního systému, ať již v důsledku úmyslného nebo neúmyslného odvětrávání, nebo neúplného spalování na flérách;
  - c) emise metanu vznikající během doprovodných potěžebních činností.
3. Emise metanu z aktivních povrchových uhelných dolů zahrnují tyto emise:
- a) emise metanu vznikající v uhelném dole během těžebního procesu;
  - b) emise metanu vznikající během doprovodných potěžebních činností.

Článek 20

Sledování a vykazování

1. U hlubinných uhelných dolů provádějí provozovatelé dolů nepřetržité měření a kvantifikaci emisí metanu ve větracím vzduchu ve všech odváděcích ventilačních šachtách používaných provozovatelem dolu, a to pomocí zařízení s prahem citlivosti na koncentraci metanu nejméně 100 ppm. Každý měsíc rovněž provádějí měření na základě odebraných vzorků.
  2. Provozovatelé degazačních stanic jsou povinni nepřetržitě měřit objemy odvětrávaného a spalovaného metanu bez ohledu na důvody takového odvětrávání a spalování.
  3. Pokud jde o povrchové uhelné doly, provozovatelé dolů použijí k vyčíslení emisí vyplývajících z těžebních činností emisní faktory metanu odpovídající příslušným ložiskům uhelných dolů. Provozovatelé dolů stanovují tyto emisní faktory čtvrtletně v souladu s příslušnými vědeckými standardy a zohledňují i emise metanu z okolních vrstev.
  4. Měření a kvantifikace uvedené v odstavcích 1 až 3 se provádějí v souladu s příslušnými evropskými nebo mezinárodními normami.
- Pokud jde o nepřetržité měření podle odstavců 1 a 2, pokud část měřicího přístroje není po určitou dobu v provozu, mohou být k odhadu údajů za dobu, kdy přístroj nebyl v provozu, použity na poměrném základě údaje získané během období, kdy přístroj v provozu byl.
- Přístroje používané k nepřetržitému měření uvedenému v odstavcích 1 a 2 musí být v provozu více než 90 % doby, po kterou jsou používány ke sledování emisí, s výjimkou odstávek nutných k jejich recalibraci.
5. Provozovatelé dolů odhadují emise metanu z uhlí vznikající během doprovodných potěžebních činností pomocí emisních faktorů doprovodných potěžebních činností, které jsou každoročně aktualizovány, na základě vzorků uhlí specifických pro daná ložiska a v souladu s příslušnými vědeckými standardy.
  6. Do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté do 30. března každého roku předloží provozovatelé dolů a provozovatelé degazačních stanic příslušným orgánům výkaz obsahující roční údaje o emisích metanu podle jednotlivých zdrojů v souladu s ustanoveními tohoto článku.

Výkaz se týká období posledního dostupného kalendářního roku a zahrnuje prvky stanovené v části 1 přílohy V pro aktivní hlubinné uhelné doly, v části 2 přílohy V pro aktivní povrchové uhelné doly a v části 3 přílohy V pro degazační stanice.

Před předložením příslušným orgánům provozovatelé dolů a provozovatelé degazačních stanic zajistí, aby výkazy uvedené v tomto odstavci byly posouzeny ověřovatelem a aby obsahovaly prohlášení o ověření vydané v souladu s články 8 a 9.

7. Příslušné orgány zpřístupní výkazy uvedené v tomto článku veřejnosti a Komisi do tří měsíců od jejich předložení ze strany provozovatelů a v souladu s čl. 5 odst. 4.

ODDÍL II

SNIŽOVÁNÍ EMISÍ METANU Z AKTIVNÍCH HLUBINNÝCH UHELNÝCH DOLŮ

Článek 21

Působnost

Tento oddíl se použije na emise metanu z hlubinných uhelných dolů uvedených v čl. 19 odst. 2.

Článek 22

Zmírňující opatření

1. Od [1. ledna 2025] je zakázáno odvětrávání a spalování metanu z degazačních stanic s výjimkou mimořádných událostí, poruch nebo případů, kdy je to nevyhnutelné a nezbytně nutné za účelem údržby. V takových případech mohou provozovatelé degazačních stanic odvětrávat pouze tehdy, není-li technicky proveditelné spalování nebo hrozí-li při něm ohrožení bezpečnosti provozu nebo personálu. V takové situaci provozovatelé degazačních stanic v rámci povinnosti předkládat výkazy dle článku 23 prokáží příslušným orgánům, že bylo nutné namísto spalování zvolit odvětrávání.

2. Od 1. ledna 2027 je zakázáno odvětrávání metanu větracími šachtami v uhelných dolech, které vypouštějí více než 0,5 tuny metanu na kilotunu vytěženého uhlí; toto se nevztahuje na doly na koksovatelné uhlí.

3. Do ... [*tří let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost*] přijme Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením omezení odvětrávání metanu z ventilačních šachet dolů na koksovatelné uhlí.

Článek 23

Vykazování případů odvětrávání a spalování

1. Od [1. ledna 2025] mají provozovatelé degazačních stanic povinnost oznamovat příslušným orgánům veškeré případy odvětrávání a spalování:

- a) způsobené mimořádnou událostí nebo poruchou;
- b) k nimž došlo nevyhnutelně v důsledku údržby degazačního systému.

Uvedené oznámení se učiní neprodleně po výskytu daného případu, nejpozději však do 48 hodin od jeho začátku nebo od okamžiku, kdy se o něm provozovatel dozvěděl, v souladu s prvky stanovenými v příloze VI.

2. Příslušné orgány informace, které jim byly předloženy podle tohoto článku, každoročně zpřístupní veřejnosti a Komisi v souladu s čl. 5 odst. 4.

Oddíl III

EMISE METANU Z UZAVŘENÝCH A OPUŠTĚNÝCH HLUBINNÝCH UHELNÝCH DOLŮ

Článek 24

Působnost

Tento oddíl se použije na následující emise metanu z opuštěných a uzavřených hlubinných uhelných dolů, v nichž byla těžba uhlí ukončena:

- a) emise metanu ze všech větracích šachet, které nadále uvolňují metan;
- b) emise metanu z vybavení na těžbu uhlí, jejichž používání bylo ukončeno;
- c) emise metanu z jiných přesně definovaných bodových zdrojů emisí, jak je uvedeno v části 1 přílohy VII.

Článek 25

Sledování a vykazování

1. Členské státy do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] vypracují a zveřejní soupis veškerých uzavřených uhelných dolů a opuštěných uhelných dolů na svém území nebo v jejich jurisdikci v souladu s metodikou stanovenou v části 1 přílohy VII, který bude obsahovat alespoň prvky v ní uvedené.

2. Měření koncentrace metanu se provádí v souladu s příslušnými vědeckými standardy u všech prvků uvedených v příloze VII části 1 bodě vi), u nichž bylo zjištěno uvolňování metanu, a to nejméně jednou za hodinu.

Od ... [18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] musí být na všech prvcích uvedených v příloze VII části 1 bodě v) u uzavřených uhelných dolů a opuštěných uhelných dolů, jejichž provoz byl ukončen po ... [50 let přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost], instalovány měřicí přístroje.

Práh citlivosti měřicích přístrojů používaných k měření uvedený v odstavci 2 musí být nejméně 10 000 ppm.

Měřicí přístroje musí být v provozu více než 90 % doby, po kterou jsou používány ke sledování emisí, s výjimkou doby odstávky nutné k jejich recalibraci.

3. Výkazy obsahující odhady ročních údajů o emisích metanu na úrovni zdroje se předloží příslušným orgánům do ... [24 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté vždy do 30. března každého roku.

Tyto výkazy se týkají posledního dostupného kalendářního roku a obsahují prvky stanovené v části 3 přílohy VII.

Před předložením příslušným orgánům musí být výkazy uvedené v tomto odstavci posouzeny ověřovatelem, přičemž musí obsahovat prohlášení o ověření vydané v souladu s články 8 a 9.

4. Za splnění požadavků uvedených v odstavcích 2 a 3 ve vztahu k uzavřeným dolům nesou odpovědnost provozovatelé dolů. Za splnění požadavků uvedených v odstavcích 2 a 3 ve vztahu k opuštěným dolům nesou odpovědnost členské státy.

5. Příslušné orgány zpřístupní výkazy uvedené v tomto článku veřejnosti a Komisi do tří měsíců od jejich předložení ze strany provozovatelů a v souladu s čl. 5 odst. 4.

Článek 26

Zmírňující opatření

1. Na základě soupisu uvedeného v článku 25 členské státy vypracují a provedou plán na zmírnění emisí metanu z opuštěných uhelných dolů.

Plán zmírňování musí být předložen příslušným orgánům do ... [36 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a musí obsahovat alespoň prvky stanovené v části 4 přílohy VII.

2. Od 1. ledna 2030 je zakázáno odvětrávání a spalování u vybavení uvedeného v čl. 25 odst. 2, ledaže není technicky proveditelné využívání nebo zmírnění nebo při něm existuje riziko ohrožení životního prostředí nebo bezpečnosti provozu či personálu. V takové situaci provozovatelé dolů nebo členské státy v rámci povinností podávat výkazy stanovených v článku 25 prokáží, že namísto využívání nebo zmírňování bylo nutné zvolit odvětrávání nebo spalování.

Kapitola 5

Emise metanu vznikající mimo Unii

Článek 27

Požadavky na dovozce

1. Dovozci poskytnou do ... [9 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté vždy do 31. prosince každého roku příslušným orgánům dovážejícího členského státu informace stanovené v příloze VIII.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31 za účelem doplnění tohoto nařízení změnou nebo doplněním informací, které mají dovozci poskytovat.

2. Členské státy předloží informace, které jim dovozci poskytnou, Komisi, a to do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté vždy do 30. června každého roku.

Komise tyto informace zpřístupní v souladu s článkem 28.

3. Komise do 31. prosince 2025 nebo dříve, pokud se domnívá, že jsou k dispozici dostatečné důkazy, přezkoumá uplatňování tohoto článku, přičemž zohlední zejména:

- a) vykazování dostupných údajů o emisích metanu shromážděných v rámci nástroje pro celosvětové monitorování producentů metanu uvedeného v článku 29;

- b) analýzu údajů o emisích metanu provedenou střediskem IMEO;
- c) informace o opatřeních v oblasti monitorování, vykazování, ověřování a zmírňovacích opatřeních prováděných provozovateli, kteří se nacházejí mimo Unii a od nichž je energie dovážena do Unie; a
- d) zabezpečení dodávek a důsledky pro rovné podmínky v případě dodatečných povinností včetně povinných opatření, jako jsou normy nebo cílové úrovně emisí metanu, při zohlednění situace jednotlivě za odvětví ropy, zemního plynu a uhlí.

Ve vhodných případech a na základě důkazů nezbytných k zajištění plného souladu s platnými mezinárodními závazky Unie navrhne Komise změny tohoto nařízení s cílem zpřísnit požadavky vztahující se na dovozce za účelem zajištění srovnatelné úrovně účinnosti, pokud jde o měření, vykazování, ověřování a zmírňování emisí metanu v odvětví energetiky.

Článek 28

Databáze transparentnosti v oblasti emisí metanu

1. Komise do ... *[18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost]* zřídí a bude udržovat databázi transparentnosti v oblasti emisí metanu obsahující informace, které jí byly předloženy podle článku 27 a čl. 12 odst. 11, čl. 16 odst. 3, čl. 18 odst. 4, čl. 20 odst. 7, čl. 23 odst. 2 a čl. 25 odst. 5.
2. Vedle informací uvedených v odstavci 1 databáze dále obsahuje následující informace:
  - a) seznam zemí, v nichž je vyráběna fosilní energie vyvážená do Unie;
  - b) pro každou zemi uvedenou v písmenu a) informace o těchto bodech:
    - i) zda má zavedena povinná regulační opatření týkající se emisí metanu v odvětví energetiky, která zahrnují prvky stanovené v tomto nařízení, pokud jde o měření, vykazování, ověřování a zmírňování emisí metanu v odvětví energetiky;
    - ii) zda podepsala Pařížskou dohodu o změně klimatu;
    - iii) zda v příslušných případech vydává národní inventury v souladu s požadavky Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu;
    - iv) zda národní inventury předložené podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu případně zahrnují výkazy emisí metanu z energetiky na úrovni 3;
    - v) případně množství emisí metanu v odvětví energetiky podle národních inventur předložených podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu a informaci, zda byly údaje předmětem nezávislého ověření;
    - vi) seznam společností vyvážejících fosilní energii do Unie;
    - vii) seznam dovozců fosilní energie do Unie.
2. Databáze transparentnosti je přístupná veřejnosti online, bezplatně a alespoň v angličtině.
3. Tento článek se použije, aniž jsou dotčena ustanovení směrnice (EU) 2016/943.

Článek 29

Nástroj pro celosvětové monitorování producentů metanu

1. Komise do ... [dvou let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] zřídí nástroj pro celosvětové monitorování producentů metanu založený na družicových údajích a vstupech od několika certifikovaných poskytovatelů údajů a služeb, včetně složky Copernicus Kosmického programu EU.

Nástroj se zpřístupní veřejnosti a bude pravidelně aktualizován alespoň co do velikosti a polohy zdrojů energie s vysokými emisemi metanu a výskytu emisí.

2. Tento nástroj slouží jako podklad pro dvoustranné dialogy Komise o politikách a opatřeních v oblasti emisí metanu. Pokud nástroj identifikuje nový významný zdroj emisí, upozorní Komise příslušnou zemi s cílem zvýšit povědomí o této skutečnosti a podpořit nápravná opatření.

3. Na tento článek se vztahují ustanovení směrnice (EU) 2016/943.

Kapitola 6

Závěrečná ustanovení

Článek 30

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování.

2. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující a mohou zahrnovat:

a) pokuty přiměřené škodám na životním prostředí, přičemž výpočet výše těchto pokut probíhá takovým způsobem, aby se zajistilo, že odpovědné osoby účinně připraví o hospodářské výhody plynoucí z jejich porušení, a výše těchto pokut za opakovaná závažná protiprávní jednání se postupně navyšovala;

b) penále s cílem přimět provozovatele, aby se zdrželi porušování předpisů, plnili rozhodnutí nařizující nápravná či jiná obdobná opatření, poskytovali informace nebo se případně podrobovali inspekcím.

Členské státy oznámí pravidla týkající se sankcí Komisi do [3 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost]. Kromě toho členské státy neprodleně oznámí Komisi veškeré následné změny těchto pravidel.

3. Sankce se vztahují alespoň na tato porušení:

a) provozovatel nebo provozovatel dolu neposkytl příslušným orgánům nebo ověřovatelům součinnost nezbytnou k tomu, aby umožnil nebo usnadnil plnění mandátu příslušných orgánů nebo ověřovatelů v souladu s tímto nařízením;

b) provozovatel nebo provozovatel dolu neprovedl opatření stanovená v inspekční zprávě podle článku 6;

c) provozovatel dolu nepředložil výkaz emisí metanu požadovaný tímto nařízením, včetně prohlášení o ověření vydaného nezávislým ověřovatelem v souladu s články 8 a 9;

d) provozovatel neprovedl kontrolu ke zjišťování a opravě netěsností v souladu s článkem 14;

e) provozovatel neopravil či nevyměnil součásti, neprováděl průběžně kontroly součástí a nezaznamenával netěsnosti v souladu s článkem 14;

- f) provozovatel nepředložil výkaz v souladu s článkem 14;
  - g) provozovatel nebo provozovatel dolu prováděl odvětrávání nebo spalování nad rámec situací stanovených v člancích 15, 22 a 26;
  - h) provozovatel prováděl rutinní spalování;
  - i) provozovatel nebo provozovatel dolu neprokázal nutnost zvolit odvětrávání namísto spalování nebo neprokázal nutnost zvolit spalování namísto zpětné injekce, využití na místě nebo distribuci metanu na trh, pokud se jedná o provozovatele, nebo namísto využití či zmírnění, pokud se jedná o provozovatele dolu, v souladu s články 15, 22 a 26;
  - j) provozovatel nebo provozovatel dolů nepodal oznámení nebo výkaz ohledně případu odvětrávání či spalování v souladu s články 16, 23 a 26;
  - k) používání flér nebo spalovacích zařízení v rozporu s požadavky stanovenými v článku 17;
  - l) dovozce neposkytl informace požadované v souladu s článkem 27 a přílohou VIII.
4. Členské státy při ukládání sankcí zohlední v příslušných případech alespoň tato orientační kritéria:
- a) dobu trvání nebo účinky v průběhu času, povahu a závažnost porušení;
  - b) veškerá opatření přijatá podnikem, provozovatelem nebo provozovatelem dolu za účelem včasného zmírnění nebo nápravy škod;
  - c) zda k porušení došlo úmyslně, nebo z nedbalosti;
  - d) veškerá předchozí porušení ze strany podniku, provozovatele nebo provozovatele dolu;
  - e) získaný finanční prospěch nebo ztráty, kterým podnik, provozovatel nebo provozovatel dolu přímo či nepřímo zabránil v důsledku porušení, jsou-li příslušné údaje k dispozici;
  - f) velikost podniku, provozovatele nebo provozovatele dolu;
  - g) míru součinnosti s příslušným orgánem;
  - h) způsob, jakým se příslušný orgán dozvěděl o porušení, zejména zda provozovatel porušení včas oznámil, a pokud ano, v jaké míře;
  - i) jakoukoliv jinou přitěžující nebo polehčující okolnost vztahující se na okolnosti daného případu.
5. Členské státy každoročně zveřejní informace o druhu a výši sankcí uložených podle tohoto nařízení, o jeho porušeních a o provozovatelích, jimž byly sankce uloženy.

Článek 31

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 5, čl. 22 odst. 3 a čl. 27 odst. 1 je Komisi svěřena na dobu neurčitou od ... [*den vstupu tohoto nařízení v platnost*].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 5, čl. 22 odst. 3 a čl. 27 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže

určené. Takové rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí Evropskému parlamentu a současně Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 5, čl. 22 odst. 3 a čl. 27 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 32

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro energetickou unii zřízený článkem 44 nařízení (EU) 2018/1999.
2. Je-li odkazováno se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 33

Přezkum

1. Každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o hodnocení tohoto nařízení a případně předloží legislativní návrhy na změnu tohoto nařízení. Tyto zprávy se zveřejní.
2. Pro účely tohoto článku si Komise může vyžádat informace od členských států a příslušných orgánů a zohlední zejména informace poskytnuté členskými státy v jejich integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu, jejich aktualizacích a ve svých vnitrostátních zprávách o pokroku v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999.

Článek 34

Změny nařízení (EU) č. 2019/942

V článku 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/942 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:

„5. Agentura ACER každé tři roky stanoví a zveřejní soubor ukazatelů a odpovídajících referenčních hodnot ke srovnání jednotkových investičních nákladů spojených s měřením, vykazováním a snižováním emisí metanu u srovnatelných projektů. Dále vydává doporučení ohledně ukazatelů a referenčních hodnot jednotkových investičních nákladů ke splnění povinností stanovených v [tomto nařízení] podle článku 3 [tohoto nařízení]“.

Článek 35

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*